

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

UKRAINIAN LABOR NEWS
Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

РІК XIII. Число 89 (1607). СУБОТА, 25 ЛИПНЯ 1931. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, JULY 25, 1931. No. 89 (1607). VOL. XIII

ПОЛІЦІЯ ВИКИДАЄ ПРЕДСТАВНИКІВ БЕЗРОБІТНИХ З МІСЬКОЇ РАДИ

Депеша до капіталістичної преси з Брендону, Ман., від 20 липня повідомляє, що на засіданні тамешньої міської ради прибула велика делегація від Товариства Безробітних, яка домогалася допомоги для безробітних, та що поліція насильно вивела з салі тов. Форкіна, який промовляв від імені делегації.

Депеша каже, що насамперед випроваджено з салі одну робітницю, яка промовляла до міської ради. Пізніше черга прийшла на тов. Форкіна. Після своєї промови, каже депеша, тов. Форкін постійно вставав відповідати на заваги мейора Кетера й аддермена Гидлінгса, голови допомогового комітету. Мейорові це не подобалося й він казав полісменові випровадити т. Форкіна.

Тов. Форкін промовляв резолюцію, що була ухвалена того дня по полудні на масовім мітингу безробітних, а яка домогалася, щоб міська рада призначила представників Товариства Безробітних для завідування допомогом.

Промовляючи від імені де-

легації, тов. Форкін заявив, що положення безробітних з кожним днем погіршується. Він нарікав, що зменшено допомогу. Родини безробітних викидають з їхніх помешкань. Він наводив цифри, які показували, що число безробітних сильно збільшилося, але є багато молодих робітників, що зовсім не зареєструвалися.

Тов. Форкін запитував міську раду, чому місто не може дістати грошей на допомогу для найбільш голодуючих жінок і дітей, і де воно дістало гроші на виплату близько 10,000 доларів як субсидії для літньої й зимової вистав, для борд оф трейд та інших подібних організацій.

В резолюції, яку промовляв тов. Форкін, було також домагання, щоб міська рада вислала резолюцію до провінціального й федерального урядів і заявила за негайним заведенням соціального забезпечення від безробіття коштами держави.

Мейор сказав, що резолюція буде передана до комітету здоров'я й допомоги.

УРЯД ФРАНЦІЇ УНЕВАЖИВ ДЕКРЕТИ ПРОТИ ІМПОРТУ РАДЯНСЬКИХ ПРОДУКТІВ

ПАРИЖ, 23 липня. (А.П.) — В міжнародних кругах предсказують сьогодні підписання пакту про ненапад і торговельного договору між Францією та Радянським Союзом.

Тут довіданося, що на пропозицію з Москви французьке міністерство закордонних справ поспішно виготовляє начерк пакту про ненапад. Це є немов доповнення того, що Франція занулювала недавно свої декрети проти імпорту радянських продуктів, головню пшениці.

В заміну за це Радянський Союз уневажив свої декрети проти закупки товарів у Франції. Тут уважають, що до Парижа прибуде невдовзі радянська комісія, яка дасть французьким фірмам великі замовлення.

Внаслідок цього взаємного порозуміння, стосунки між Радянським Союзом та Францією стають нормальні і Франція сподіється мати менше несприятливий торговельний бізнес з Радянським Союзом.

КОНФЕРЕНЦІЯ СІМОХ ДЕРЖАВ РІШИЛА ПРОДОВЖИТИ КРЕДИТИ ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ

ЛОНДОН, 23 липня. (К.П.) — Конференція сімох держав, що відбувалася тут через останніх кілька днів, закінчилася сьогодні. Вона рекомендує такі пропозиції провідним банкам своїх країн для полекшення теперішнього положення в Німеччині:

- 1) Щоб кредит центральних банків в сумі 100 мільйонів доларів, даний Райхсбанком від імені Банку для Міжнародних Полагоджень, був відновлений на протяз трох місяців.
- 2) Щоб фінансові інституції в різних країнах підприняли конкретні кроки з метою продовжування кредитів, які вони вже дали Німеччині.

Конференція також рекомендує запросити Банк для Міжнародних Полагоджень, щоб

він негайно встановив комітет представників, номінованих керівниками центральних банків, який має негайно розглянути справу дальших кредитів для Німеччини і простудіювати її можливість переміщення частини короткотермінових кредитів у довготермінові.

Ці пропозиції відносяться лише до хвилевого порятунку німецького уряду в його критичнім становищі. Загального положення Німеччини конференція не торкалася.

В конференції брали участь делегати Великої Британії, Сполучених Держав, Німеччини, Франції, Бельгії, Італії та Японії. Були це переважно міністри закордонних справ, а навіть прем'єри деяких держав.

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ПЕНСІЮ ДЛЯ СТАРЦІВ

ОТТАВА, Ont., 21-го липня. (К.П.) — Після дещо бурного прийняття, в парламенті перейшла вчора вечером резолюція уряду, на підставі якої доміня буде покривати 75 відс. кошту пенсій для старців. Не-

гайно внесено законопроект, опертий на резолюції, і він перейшов у першій читанні без дальшої дискусії. В теперішній час федеральний уряд покриває 50 відс. кошту пенсій, а другу половину покривають провінції.

Більше як мільйон доларів хабарів дістали ліберальна й консервативна партії від компанії Богарноа в Квебеку

ПРЕЗИДЕНТ КОМПАНІЇ СВІЗІ ВИЯВИВ НА СЛІДСТВІ, ЩО САМ ВІН ДАВ ЛІБЕРАЛАМ \$700,000. — КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЯ В ОНТЕРІО ДІСТАЛА \$125,000, А КОНСЕРВАТИСТИ В КВЕБЕКУ ОТРИМАЛИ \$30,000

РІЗНІ СУМИ ДІСТАЛИ ПОДИНОКІ КОНСЕРВАТИВНІ КАНДИДАТИ В КВЕБЕКУ Й ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ В ОНТЕРІО.

Через останніх кілька днів у Канаді вийшли на денне світло деякі факти про страшну корупцію, про підкупство обидвох капіталістичних партій — ліберальної й консервативної. Це підкупство, що є найбільшим, яке досі викрито в Канаді, буде відоме в історії Канади під одним словом "Богарноа", або в оригіналі по французьки: "Beuharnois". Цей скандал можна порівняти з подібним скандалом у Сполучених Державах, що був викритий кілька років тому і є відомий під назвою "Тіпат Дом".

Там члени американського уряду, а головню тодішній міністер внутрішніх справ Фол за правління Гардінга, винаймали нафтовим магнатам державні нафтові поля й за це діставали грубі хабарі, а тут, в Канаді, провінціоальний уряд Квебеку й домініантний уряд Кінга (обидва ліберальні) дали компанії Богарноа концесію на будову каналу з ріки св. Лаврентія коло Монтреалу, щоб виробити електричну силу — й за це ліберальна партія добре поживилася.

Консервативний уряд Онтеріо не робив спротиву будові каналу, а навіть згодився, щоб Онтерійська Гидро-Електрична Комісія, т. зв. публицне підприємство, купувала електричну силу по високій ціні від компанії Богарноа — й за це консервативна партія дістала свою пайку.

Скандал викрила спеціальна парламентарна комісія, яку називав уряд Бенета для розслідування компанії Богарноа на домагання посла Гардінера, провідника фермерської групи з Алберті. Комісія провадила своє слідство від половини червня, але тільки на днях підкупство капіталістичних партій вийшло на верх. Це ще не значить, що викрито всі коншахти й хабарі, але й цього, що вже вийшло на верх, є достить, щоб показати робітникам, як то "демократія" править в Канаді та в інших капіталістичних країнах.

Підкупство політичних партій виявив перед парламентарною комісією сам президент Богарноа Павер Компані, Р. О. Свізі. Він зізнавав перед комісією 17 липня і признався, що він і його компанія видали на політичні кампанії ліберальної й консервативної партії около один мільйон доларів. Найбільші суми дав сам Свізі сенаторам Гейдонові й Реймондові для ліберальної партії. Вони винесли від 600,000 до 700,000 доларів. Жертви компанії для ліберальної партії могли винести 100,000 доларів, сказав Свізі.

Характеристично, що що давав різні суми грошей, що доходили навіть 10,000 доларів, подинкоюм консервативним кандидатам підчас останньої виборчої кампанії. На припущення члена комісії Гвайта, що він (Свізі) не був би виплачував тих грошей, якби не був зацікавлений у Богарноа, він відповів, що так.

На запитання члена комісії Гвайта, які суми дано лібералам у Квебеку Свізі відповів, що "ми дали жертви обидвом квебекським партіям", себто ліберальній й консервативній. Він далі заявив, що не може сказати, кілька дістали ліберала, бо частина грошей, які він дав сенаторові Реймондові й сенаторові Гейдонові, мала піти для лібералів у Квебеку. Він не знає, кілька ліберали дістали з цієї суми.

На дальше запитання Гвайта, яку жертву дано консерватистам у Квебеку, Свізі сказав, що 30,000 доларів. Він додав, що цю суму дала компанія.

На дальші запитання Свізі відповів, що він давав "дрібні" суми онтерійським лібералам. Президентові онтерійської ліберальної партії Паркерові він дав особисто "може одну, дві або три тисячі доларів".

Коли йому показано посвідку на 20,000 доларів, датовану 17 березня 1931 року, й запитано його, що вона покриває, Свізі відповів, що це "мусить бути жертва на кампанійний фонд квебекських консерватистів". Пому пропонує другу посвідку на суму \$199,512, що покривала закупню Вікторі бондів. На припущення члена комісії Гвайта, що \$150,000 вартості з тих бондів були дані партіям, Свізі відповів: "Я так думаю".

БУВ. ПРЕМ'ЄР КІНГ ЗАМІШАНИЙ У СКАНДАЛ

У скандал з компанією Богарноа замішаний також бувшиий ліберальний прем'єр Меккензі Кінг. Перед парламентарною комісією зізнавав 24 липня ліберальний сенатор В'Л. МекДугалд, який між іншим заявив, що компанія Богарноа покрила кошти подорожі Кінга, сенатора МекДугалда й сенатора Гейдона до Бермуди два роки тому. Сума, яку виплатила компанія на ту ціль, виносила \$852.32. Однак МекДугалд твердив, що Кінг нічого про це не знав, та що цей рахунок попав до компанії через "помилку" МекДугалдово-го секретаря.

Сенатор сказав, що він вийшов з Бермуди пару днів перед відзодом Кінга й Гейдона й заплатив у готелі рахунок за всіх троєх, про що Кінг і Гейдон нічого не знали. Пізніше компанія Богарноа заплатила кошти подорожі всіх троєх на руки МекДугалда, але він нібито нічого не знав про це. Пару тижнів тому він доглянув "помилку", за яку нібито відпові-

дальший його секретар, і звернув повищу суму компанії.

Так звучить історія сенатора МекДугалда, який вдає невинного й хоче виправдувати експрем'єра Кінга. Однак одне впадає разячо в очі, а саме те, що сенатор доглянув мниму помилку аж тепер, коли вже весь скандал з хабарями мав вийти на верх. Через цілі два роки він не добачував ніякої "помилки", але за все відповідав його секретар, а тепер несподівано "прозрів". Також той сам сенатор не хотів ставитися з початку перед комісією, покликаючися на те, що він, як член вищої палати (сенату), не повинен ставитися перед комісією нижчої палати.

До цього треба також додати, що сенатор МекДугалд і Гейдон, які діждали з Кінгом до Бермуди, обидва особисто зацікавлені в компанії Богарноа, себто вложили в неї гроші й тягнути з неї великі зиски.

На другий день після зізнання МекДугалда, то є в середу 22 липня, експрем'єр Кінг вийшов з Бермуди.

(Продовження на 3-ій сторінці.)

КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА УКІНЧЕННІ

З'їзди наших масових організацій, що відбувалися через останні два тижні, вже на укінченні, а коли це число "УРВ" дійде до наших читачів, вони будуть вже закінчені.

Після Першої Конференції ТОДОВИРНАЗУ, що відбувалася цілий день у вівторок, 21 липня, в середу рано, дня 22 липня, відкрито Сему Конвенцію Робітничого Запомогового Товариства, яка тривала повних два дні й закінчилася в четвер о год. 11:20 вночі.

Як і 12-ий З'їзд ТУРФДім, конференція ТОДОВИРНАЗУ й конвенція РЗТ відбулися під гаслами звороту на шлях заїдїе до наших читачів, вони будуть вже закінчені.

В п'ятницю рано, дня 24 липня, відкрилися Загальні Річні Збори Робітничо-Фермерського Товариства, яка тривала повних два дні й закінчилася в четвер о год. 11:20 вночі.

В НІЛЬКОХ БОЛГАРСЬКИХ МІСТАХ ВИБУХЛИ КРИВАВІ РОБІТНИЧІ РОЗРУХИ

СОФІЯ, Болгарія, 23 липня. — В кількох болгарських містах вибухли сьогодні розрухи підчас комуністичних приготувань до всерєаєвих проти-воєнних демонстрацій на 1-го серпня, коли плянується викликати генеральний страйк.

В Ямболю одного робітника вбито й одного поранено, коли страйкуючі шовкові й тюльонові робітники звели бій з поліцією. Викликано військо для розігнання юрби.

У Варні 1,300 текстільних робітників вийшли на страйк і кількох робітників поранено підчас сутички з поліцією.

Сотки робітників арештовано в Софії, коли поліція розбила мітинги.

Міністер внутрішніх справ Муцанов загрозив підприняти

драстичні кроки для здавлення робітничих виступів, включаючи інтернування комуністичних послів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК В СЕВІЛЮ

СЕВІЛЬ, Еспанія, 21 липня. (Ю.П.) — В цілїм Севілю індустрия припинена сьогодні генеральним 48-годинним страйком, який розпочався вчора вечером. Газети не виходять.

Цивільна гвардія ізолювала одну частину міста, де знаходяться провідники страйку. До полудня сьогодні арештовано 150 робітників.

Влада забрала для свого ужитку всі приватні автомобілі. Хліб та інші харчі продається лише в малій кількості.

ЗМАГАННЯ МІЖ ОРГАНІЗАЦІЯМИ НІМЕЦЬКИХ ТА РАДЯНСЬКИХ БЕЗВІРНИКІВ

МОСКВА, 9 липня. — Перший раз в історії два світові столиці міста вийшли на змагання, хто з них більше причиниться до поменшення впливу церкви і до поширення безвірництва.

Цими містами є Москва й Берлін. Радянська преса сповіщає, що організація німецьких безвірників в Берліні викликала московську Спілку Божових Безвірників на змагання, що має тревати до 1 січня 1932 року. Програма змагання така:

1. Поширення безвірницького руху, як засобу притягання робітників до революційного руху.
2. Практична участь організації безвірників в класовій боротьбі пролетаріату в Німеччині і в соціалістичнім будівництві в Рад. Союзі.
3. Поборювання воєнної загрози, скарваної проти Рад. Союзу.
4. Творення під папором Маркса й Леніна об'єднаного фронту полетарських безвірників СРСР і міжнародних пролетарських вільнодумців.

5. Обміна досвідом і взаємна підтримка обох сторін у виконуваних різних завдань в боротьбі німецького пролетаріату і в соціалістичнім будівництві радянського суспільства.

Берлінські атеїсти зокрема зобов'язуються збільшити число членів своєї організації з 20,000 до 50,000; вишколити 15,000 нових бойових робітників; організувати жіночу секцію і десять відділів секції молоді, збільшивши число членів секції молоді на 100 відс.; збільшити тираж свого органу, газети "Голос Пролетарського Вільнодумця", до 5,000, а великодне видання газети до 10,000 примірників; і збільшити число осіб, що покидають церкву, на 100 відс.

Московські безвірники прийняли визов і зобов'язуються: подвоїти в часі змагання число членів своєї організації (вона має тепер 450,000 членів, між ними 250,000 молоді); збільшити тираж свого органу, журналу "Безбожник", на 75 тисяч; поширити діяльність безвірників на селах, в колективах і на місцях праці.

ОФІЦІР СТРАЧЕНИЙ ЗА ШПИГУНСТВО

ВАРШАВА, 18 липня. (А.П.) — Сьогодні розстріляно майора Петра Демковського, бувшого члена польського генерального штабу. Його арештовано минулої середи і вчора засуджено на смерть під обвинуваченням, що він займався шпигунством на річ СРСР.

Розправа перед воєнним судом відбулася тайно, без допущення публіки і представників преси. Кажуть, що Демковський заявив на суді, що займався шпигунством тому, бо симпатизував з радянською системою.

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

1-ша КОНФЕРЕНЦІЯ ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОМУ РУХОВІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

За мобілізування бійців визвольного пролетарського фронту; за звільнення політв'язнів, знищення поліцейського терору; проти депортування чужинських робітників; проти готування імперіалістських воєн; за ударну наліну оборону Радянського Союзу!

21-го липня радла перша конференція Товариства Допомоги Визвольного Руху на Західній Україні. Бойовий запал і гін до революційних дій на визвольному пролетарському фронті, більшовицька нестримність і нещадна боротьба проти ярмителів трудящих мас — пробивались в кожному слові делегатів і делегаток першої конференції ТОДОВИРНАЗУ. Конференція визнала сучасний стан капіталістичного світу за найбільше загрозливий революційному рухові робітничої класи. Про те найвідкритіше говорить послена атака капіталу на фронт працюючих. Масові мітинги й демонстрації робітників збороняє панівна клася, в тюрмах замучують пролетарських бійців, революційну пресу вивіють, страйки розгромлюють, за слушне домагання змороени голодом безробітних — хліба або праці — б'ють.

Це проти революційного фронту трудящих внутрі кожної капіталістичної країни. Наступ той проводить панівна клася кожна у своїй країні, до цього мобілізує усі найборніші сили, щоби завдати вбивчого удару революційному пролетаріатові по тих країнах.

Е фронт капіталістичної класи ще знадвору. Він скерований впершу чергу проти радянської країни, СРСР. Повязаний воєнними союзами капіталістичний світ став єдиним воєнним обозом навколо Радянського Союзу, вицкуючи догідного менту, щоб зусіх сторін вдарити на трудящих тієї країни. Поспіше, налягаче зброєння й закріплення стратегічних позицій проти СРСР свідчать наявно, щб збройний напад стає ближчим з кожним днем. До того ж масове депортування молодих робітників з Канади, Злучених Держав, Аргентини саме до тих країн, що лежать на прикордонній смузі Радянського Союзу, вказує, щб отим воєнним палачам треба негайно гарматного мяса проти СРСР і вони його стараються довести за морських країн, якнайкраще і якнайбільше.

У наступі на революційний фронт працюючої класи і готуванні збройного нападу на Радянський Союз, панівна клася змобілізувала усі свої найбільш скраїні сили й обєднала їх в один фашистський, протирадянський, контрреволюційний фронт. У тому фронті ми бачимо тісний зв'язок фашистів, уярмлених націоналістостей, з фашистами великодержавницьких націй, вони спільно діють за одним планом, за одною командою. До того фронту пристаїли й українські фашисти в Канаді, Злучених Держав, Аргентині й на Західній Україні, найміялись на собачу службу імперіалістським воєнним палачам і собі готують похід під командою Пласудського на землі Радянської України, а внутрі капіталістичних країн вони повиняють службу резервної поліції, дефензивних погромників революційного робітництва.

Оцей одвоційний фронт українського фашизму внутрі й назовні кожної капіталістичної країни дав почин новій організації Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні, званим в скороченні ТОДОВИРНАЗУ. І перша конференція цього товариства саме й радла над тим, як би то зміцнити сіди революційного пролетаріату у його боротьбі проти фашизму, за повний визвіт трудящих мас. За несповна чотири місяці лави ТОДОВИРНАЗУ начислюють близько три тисячі з позовною бійців, здебільшого таких, що вже випробували свої сили у боротьбі з польським, румунським і чехословацьким фашизмом на Західній Україні, а так само і в Канаді. Несповна одна тисяча воїак УГА і УСС, що брали участь у визвольних боях Західної України в 1918 й 1919 роках, теж є в рядах ТОДОВИРНАЗУ. Є в ньому молоді робітники-імгранти, що прибули в Канаду після війни й раді б допомогти визволєнні своїх рідних сторін з-під ярма окупантів. Усі вони повні молодечої сили, завзята й доброхітності у класових боях, заа того вони й пристаїли до ТОДОВИРНАЗУ.

На своїй першій конференції ТОДОВИРНАЗУ делегати й делегатки скерували увесь хід нарад по такій лінії:

за мобілізування бійців визвольного пролетарського фронту на Західній Україні і в Канаді, за звільнення політв'язнів та знищення поліцейського терору на Західній Україні, в Канаді й решти капіталістичних країнах; проти депортування чужинських робітників у фашистські країни, проти готування імперіалістських воєн; за наліну, масову, ударну оборону Радянського Союзу перед збройним наступом воєнних палачів імперіалістичного світу.

По тим питанням івчеркнула конференція план діяння. Конференція відкрила двері до ТОДОВИРНАЗУ наостіж для усіх фронтів класових боїв. Поруч українських робітників

ів і робітниць до ТОДОВИРНАЗУ можуть вступати робітники, робітниці й незамоні фармери білоруси, поляки, маляри, німці, євреї. Для них відкрито секції при ТОДОВИРНАЗУ й ті секції за спільним планом працюватимуть на визвольному фронті. Таким чином, ТОДОВИРНАЗУ стало міжнародною, робітничою, революційною організацією, що мобілізує сили робітничих і біліяцько-фармерських шарів до наростаючих гостріших, вирішальних боїв, готує надійних бійців на захист радянських кордонів, проти воєнних імперіалістичних авантюриків. Протирадянському ланцюгу, що його сплели імперіалістські ватажки навколо Радянського Союзу, ТОДОВИРНАЗУ виконує могутній, сталый ланц бійців за оборону трудящих СРСР, за повний визвіт трудящих з киттів класи вискувачів і експлоататорів.

ПРИВІТАННЯ 12 З'ІЗДУ ТУРФДІМ ТРУДЯЩИМ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК

Дванацятий З'їзд ТУРФДім, вітаючи від імені українських робітників і незамоні фармерів Канади трудящих Рад. Союзу з успішним соціалістичним будівництвом, прирікає оборонити здобутки революції перед імперіалістичними інтервентами.

Дванацятий З'їзд ТУРФДім від імені 6,750 своїх членів і членкинь, що стоять в його рядах та від імені українського трудового населення Канади вітає трудящих Радянського Союзу з їхніми величезними досягненнями в соціалістичному будівництві, що вони проводять його за керівництвом Всесоюзної Комуністичної Партії і під гаслом "Пятилітка в чотири роки".

Коли в капіталістичному світі економічна криза далі стало поглиблюється, допровадивши до нечуваного в історії капіталістичної буржуазії банкрутства Німеччину, Австрію, а за ними й інші країни, коли сотки мільйонів трудящихого населення капіталістичних країн примирає з голодом, коли самі капіталісти, кидаються як скажені на всі боки, щоби врятувати свою систему виску й насильства перед цілковитою катастрофою, за якою, неминуче прийде соціална революція — то в той же час фізичний й культурний добробут трудящих Радянського Союзу стало поліпшуватись, вони доходять до нових досягнень в цьому третьому вирішальному році пятилітки.

Коли в капіталістичному світі фабрики далі замкаються або скорочують виробництво — в Радянському Союзі в цьому році буде закінчено 518 величезних фабрик і 1040 машинних тракторних станцій, що оратимуть і оброблятимуть великі радянські колгоспні лани.

Коли імперіалістичні країни дупаються у своїх суперечностях й горьчико готуються до нової світової війни, Радянський Союз провадить політику миру й цілковитого роззброєння, чим докazuje, що тільки соціалізм і соціална революція можуть спасти світ від нового ще, багатого страшнішого пролиття крові та руйни, якою була остання світова війна.

Коли в Радянському Союзі будуються й працюють ті фабрики, що мають принести тільки добробут трудящим масам, то в капіталістичних країнах повною силою працює тільки воєна індустрія, виробляючи гармати, трійливі гази та всілякі види нищення людського життя й його досягнень.

Величезні успіхи соціалістичного будівництва СРСР поруч з економічною кризою капіталістичних країн викликають скажений наступ буржуазії проти першої робітничої республіки. В межах СРСР буржуазні елементи зміцнюють свої контрреволюційні спроби і в своїх змовах є підтримувані імперіалістичними генеральними штабами. Та завдяки чуйности сторожа пролетарської влади ДПУ, багато цих конспірацій вкрито, а змовників знищено. Це викликало ще більшу скаженість з боку імперіалістичної буржуазії, яка бачить, вдивив успіхів пятилітки на своїх власних невідьників і протирадянська кампанія досягає нової висоти в тіпкритичних і брехливих очерненнях, які громадський

довкола закидів про "радянський доміпін" і "примусову працю". В розлучливій спробі перекинути відповідальність за ненависть і розпач мас у своїх країнах на Рад. Союз, імперіалісти підготували широку протирадянську кампанію, вони готуються з збройного нападу на СРСР.

Успіхи радянської пятилітки й високе піднесення життєвого рівня трудящих мас якравно показують вищість соціалізму над капіталізмом, радянського уряду над капіталістичним. Ми ставимо своїм головним завданням провадити агітацію й активно допомагати обороні

Радянського Союзу, популяризувати між робітниками й фермерами досягнення радянських робітників і селян під проводом комуністичної партії, збивати брехні ворогів на радянську країну й переконувати трудящих, що тільки повалення капіталістичну систему трудящі знищать безробіття, голод, нужду та усунуть небезпеку світової війни.

Пятилітка означає смерть приватному капіталові в СРСР й перемогу соціалізму над капіталізмом в цілому світі. Вона означає ліквідацію рештки ворогів Рад. куркулі, та неманів. Вона означає об'єднання мільйонів робітників і селян в свідомому будівництві й створенні величезних резервуарів гетів та талантів, які зараз є приспані між робітництвом. Успішне закінчення пятилітки за чотири роки — це смертний присуд усій капіталістичній системі.

Дванацятий З'їзд ТУРФДім від імені свого членства і від імені українських робітників і незамоні фармерів Канади вітає величезні досягнення соціалістичного будівництва Радянського Союзу — в індустрії, сільському господарстві й культурі та прирікає свою підтримку в поборюючій імперіалістичної буржуазії в її спробах зийдти Рад. Союз.

Хай жие Радянський Союз — батьківщина світового пролетаріату й незамоні селянства.

ПРИВІТАННЯ 12 З'ІЗДУ ТУРФДІМ ТРУДЯЩИМ МАСАМ І РЕВОЛЮЦІЙНИМ БОРЦЯМ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Дванацятий З'їзд ТУРФДім протестує проти терору окупантів на західно-українських землях та пиятує угодовство української жовтобланичної буржуазії.

Дванацятий З'їзд ТУРФДім засидає своє далеке привітання трудящим масам Західної України — усім революційним борцям українського, трудового народу, що томляться в тюрмах фашистської Польщі, бойрської Румунії і чехословацької "демократії".

1930-ий рік на землях Зах. України, головню Схід. Галичини був роком невимовних мук і сліз українського трудового народу, катувань і мордувань, що їх донала польська розбещена салдатська над українським селянством і робітництвом, а з якою по собачому співробітничала українська жовтобланична буржуазія.

До нас і зараз долітають крики катованих польськими модерними інквізиторами політичних зв'язів дуйської тюрми, де зомордовано багато вже українських революціонерів, де польсько-фашистські жандарми насидують революціонерок, а замордованих кидають в річку, щоби заховати слідці своєї катівської роботи.

Коли зараз у Львові й по цілій Галичині арештовано десятки революціонерів, над якими сатрап найвищого польського суду суддя Демант переводить ескекцію, то одночасно в тім же самім Львові відбувається судова комедія над 12-ма українськими УВО-фашистами, союзнниками й наймитами польської шляхти, які в 1930 році хотіли зірвати в повітря радянський консулят у Львові за те, що пролетарський суд в Харкові судив спільників польської шляхти — СВУ.

"Ми твердо віримо, що не знаємо на жорстокі переслідування, працюючі Західної України визволяться в тій боротьбі злід тяжкого капіталістичного гнету, знесуть на сильство, розб'ють тюрми і розділяють їх кордони та задушаться з Радянською Україною в одну нероздільну сім'ю. Зі своєї ж боку ми прирікаємо дати західно-українським працюючим у їхній визвольній боротьбі всяку допомогу, яку лише зможемо.

Радянського Союзу, популяризувати між робітниками й фермерами досягнення радянських робітників і селян під проводом комуністичної партії, збивати брехні ворогів на радянську країну й переконувати трудящих, що тільки повалення капіталістичну систему трудящі знищать безробіття, голод, нужду та усунуть небезпеку світової війни.

Пятилітка означає смерть приватному капіталові в СРСР й перемогу соціалізму над капіталізмом в цілому світі. Вона означає ліквідацію рештки ворогів Рад. куркулі, та неманів. Вона означає об'єднання мільйонів робітників і селян в свідомому будівництві й створенні величезних резервуарів гетів та талантів, які зараз є приспані між робітництвом. Успішне закінчення пятилітки за чотири роки — це смертний присуд усій капіталістичній системі.

Дванацятий З'їзд ТУРФДім від імені свого членства і від імені українських робітників і незамоні фармерів Канади вітає величезні досягнення соціалістичного будівництва Радянського Союзу — в індустрії, сільському господарстві й культурі та прирікає свою підтримку в поборюючій імперіалістичної буржуазії в її спробах зийдти Рад. Союз.

Хай жие Радянський Союз — батьківщина світового пролетаріату й незамоні селянства.

ПРИВІТАННЯ 12 З'ІЗДУ ТУРФДІМ ТРУДЯЩИМ МАСАМ І РЕВОЛЮЦІЙНИМ БОРЦЯМ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Дванацятий З'їзд ТУРФДім протестує проти терору окупантів на західно-українських землях та пиятує угодовство української жовтобланичної буржуазії.

Одночасно 12-ий З'їзд ТУРФДім пиятує перед українськими трудящими масами й перед пролетаріатом цілого світа українську буржуазію та українську демократію, що у своїй контрреволюційній діяльності об'єднуються на всьому фронті з польським, румунським та чеським буржуазією, допомагаючи їй завдати визвольний рух працюючих Зах. України та підготувачи зараз з ними напад на Радянську Україну.

Ми хилимо наші голови перед трупами замордованих польською дефензивною революціонерів, вітаємо тих, що борються з насильниками на волі та прирікаємо їм свою повну допомогу.

Дванацятий З'їзд ТУРФДім протестує перед пролетаріатом цілого світа проти страшного терору окупантів над трудовим населенням західно-українських земель і кличе: Геть чужих і "своїх" насильників з поневолені західно-українських земель!

Хай жие революційна боротьба трудящих Зах. України під проводом КПЗУ і Комінтерну!

Хай жие злука західно-українських земель з Радянською Україною!

ДВА ДНІ РАДИЛА КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОВОГОВОГО Т-ВА

22 й 23 липня радла сьома конвенція Робітничого Запового Товариства. 104 делегатів і делегаток відділів РЗТ застановлялись над дальшою розбудовою, ліє запового робітничої організації. Найбільше уваги скерувала конвенція РЗТ на сучасний стан економічної кризи і шораз гостріших класових боїв та потребу масової активної участі членства РЗТ в боротьбі проти панівної капіталістичної класи, за повне соціалне забезпечення.

Делегати обмірковували тех справи більше посиленого мобілізування трудящих мас в ряди РЗТ, застановлялись над

РЕЗОЛЮЦІЇ, СХВАЛЕНІ НА ПЕРШІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ТОДОВИРНАЗУ

БРАТЕРСЬКИЙ ПРИВІТ ПОЛІТВ'ЯЗНЯМ І БІПЦЯМ У КЛАСОВІЙ БОРОТБІ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Перша конференція ТОДОВИРНАЗУ шле братерський привіт усім політв'язням революційного, класового руху, яких фашистські бкупантські уряди Польщі, Румунії й Чехо-Словащини гноять та усмертнюють в тюрмах.

На здичавілі методи окупантських урядів в поборюванні революційного руху на Західній Україні, на плондрованні українських селищ, на кровопусканні робітників і молодення селян ціпами розкошею салдатською й поліцією, на посиленій наступ польського, українського, румунського й чехо-словацького фашизму на землях Західної України — українські трудящі Канади відповідають ще більше посиленою працюю мобілізуванні якнайширших робітничо-фармерських шарів в ТОДОВИРНАЗУ і прирікають усіми силами стати до боротьби з ярмителями трудящих мас, на оборону революційного руху на Західній Україні.

ТОДОВИРНАЗУ-бійці вже

вийшли на позиції революційного фронту, готові кожночасно нести резерву допоміжну силу змагунам визвольної боротьби. На намагання польського, румунського, чехо-словацького імперіалізму та українського фашизму з допомогою панівної класи Канади шляхом депортації чужинських робітників-імгрантів пошачити гарматного мяса на війну проти Радянського Союзу — перша конференція ТОДОВИРНАЗУ відповідає:

Поженуть нас, імгрантів, в ряди фашистських армій Польщі, Румунії, Чехо-Словащини — ми підемо!

Подадуть нам в руки кріси — ми візьмемо!

Ми будемо вчитись воєнного ремества у воєнних, фашистських навчателів!

Но, коли вчемо команду імперіалістичних воєнних вождів йти проти Радянського Союзу — ми повернемо усю нашу силу проти імперіалістичних воєнних палачів, підемо на них, випробуємо наш воєнний вишкіл на них самих!

ДОМАГАЄМОСЬ ПРИПИНЕННЯ ДЕПОРТУВАННЯ РОБІТНИКІВ ГЕТЬ З ПОЛІЦЕЙСЬКИМ ТЕРОРОМ І ГНОЄННЯМ ПО ТЮРМАХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ! НА ВОЛЮ ІХ!

Перша конференція ТОДОВИРНАЗУ стверджує, що канадська панівна клася припустила посилену атаку на фронт працюючих. Узв'язненням, депортуванням, громленням найбогівших речників робітничої класи, панівна клася Канади намагається насильно завдати революційний рух трудящих мас. Намагання ті марні, безсилі. Не спинити канадським капіталістам і їхнім льюкам бунтарського наступу виголошеної, експлоатованої класи, не вбити революційного руху канадського пролетаріату. Революційний пролетаріат пошачитиме шораз то нові сили на зміну і продовжатиме зі ще посиленішим завзяттям і ви-

триманістю боротьбу проти своїх ярмителів.

У відповідь на гноєння пролетарських бійців по тюрмах, на масове депортування чужинських робітників — перша конференція ТОДОВИРНАЗУ постановляє змобілізувати до контракції широкі шари канадського пролетаріату і об'єднаним, спляним фронтом пошачити опір тому намаганні панівної класи завдати визвольний рух працюючих.

В контракту на позиції капіталу ударними силами: за звільнення усіх політв'язнів, за припинення депортації чужинських робітників, за знищення поліцейського терору, за усунення влади насильства і гнету!

ГЕТЬ З ІМПЕРІАЛІСТИЧНИМИ ВІПНАМИ! ХАЙ ЖИВЕ ВІПНА — КЛАСА ПРОТИ КЛАСИ! МИ ЗАХИСТИМО СРСР ПЕРЕД ВОЄННИМИ ІМПЕРІАЛІСТИЧНИМИ ПАЛЯЧАМИ.

Уряди війни й голоду імперіалістичних країн готують збройний наступ на землі країн робітничо-селянських рад. Увесь капіталістичний світ працює над тим, щоби в крові втопити СРСР, і криваво розправитись з революційним пролетаріатом внутрі кожної капіталістичної країни.

Готують імперіалісти свої збройні колонії на завтринню війну, готують теж свою революційну армію пролетаріату світу. Як інші революційні робітничо-фармерські організації так і ТОДОВИРНАЗУ пристаїти на воєнний фронт клася проти класи своїх випробованих бійців.

Мобілізаційний день революційного пролетаріату проти війни, за оборону Радянського Союзу, є проголошений на ПЕРШЕ СЕРПНЯ. Перша конференція ТОДОВИРНАЗУ визнає увесь бойовий загін ТОДОВИРНАЗУ ставитись на 1 серпня на позиції революційного пролетаріату Канади і піти за гриміам кличем:

Геть з віпнами імперіалістів! Хай живе віпна — клася проти класи! Підемо на оборону червоних кордонів СРСР! Захистимо наших братів і сестер перед воєнними імперіалістичними палачами!

НЕ ДАМО КАПІТАЛІСТИЧНИЙ КЛАСІ ЗІРВАТИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА В РАД. СОЮЗІ.

Саме вчас найбільшого воєнного поготівля імперіалістичних воєнних хижаків проти Радянського Союзу й готування збройного нападу на країну рад перша конференція ТОДОВИРНАЗУ подає свою братерську руку трудящим Ра-

дянської України й всього Радянського Союзу і прирікає революційну допомогу у загальних вирішальних боях країни рад проти імперіалістських наїздників.

Випробовані бійці ТОДОВИРНАЗУ не дадуть капіталістичному фронтові зірвати соціалістичне будівництво СРСР, вони віддадуть себе всецело на оборону червоних позицій батьківщини усього пролетаріату.

В революційних боях канадського пролетаріату й бойовою захисті СРСР, перша конференція ТОДОВИРНАЗУ проголошує себе ударницьким загном, що прирікає працювати на революційному фронті ударними, витриманими темпами.

Нова Обстановка -- Нові Завдання Господарського Будівництва

Промова Й. Сталіна на нараді господарників в Москві 23 червня 1931 року про нові завдання господарського будівництва в Радянському Союзі

Товариші, з матеріалів наради видно, що з погляду виконання плану наша промисловість являє досить строкату картину. Є галузі промисловості, що дали приріст продукції за минулі 5 місяців проти минулого року в 40-50%. Є галузі, що дали не більше, як 20-30% приросту. Є нарешті окремі галузі промисловості, що дали мінімальний приріст яких небудь 6-10%, а то й менше того. До числа останніх треба зарахувати вугільну промисловість та чорну металургію. Картина, як бачите, строката. Чим пояснити цю строкатість? Де причина відставання деяких галузей промисловості? Де причина того, що деякі галузі промисловості дають тільки 20-25% приросту, а вугільна промисловість і чорна металургія дають ще менше приросту, плантуються в хво-

сті за другими галузями. Причина в тому, що останнім часом умови розвитку промисловості змінилися в корені, створилася нова обстановка, що потребує нових прийомів керівництва, а деякі наші господарники замість того, щоб змінити прийоми роботи, все ще працюють по старому. Справа, значить в тому, що нові умови розвитку промисловості вимагають працювати по-новому, а деякі наші господарники не розуміють цього і не бачать того, що їм треба керувати тепер по-новому.

У цьому причина відставання деяких галузей нашої промисловості.

Що це за нові умови розвитку нашої промисловості? Звідки вони взялися?

Іх, цих нових умов, принаймні шість.

Розглянемо ці умови.

ристати його для виробництва. А що у нас є тепер на ділі? Чи можна сказати, що склад робітників на підприємствах є більш-менш постійний? Ні, не можна цього сказати на жаль. Навпаки, у нас все ще на підприємствах так звана **плинність робочої сили**. Навіть більше, на ряді підприємств плинність робочої сили не тільки не зникає, а навпаки, зростає і посилюється. В усякому разі ви знайдете мало підприємств, де не мінявся б склад робітників протягом півроку, або навіть кварталу, принаймні на 30-40%.

Раніше, в період відновлення промисловості, коли технічне устаткування було в нас нескладне, а масштаби виробництва невеликі, — можна було сказати, що "терпіння" так звану плинність робочої сили. Тепер — інша справа. Тепер обставини змінилися в корені. Тепер, в період розгортки реконструкції, коли масштаби виробництва стали велетенські, а технічне устаткування надто складне, плинність робочої сили перетворилася на бич виробництва, що дезорганізує наші підприємства. "Терпіння" тепер плинність робочої сили — значить розклати нашу промисловість, знищити можливість виконати виробничі плани, підірвати можливість поліпшити якість продукції.

Де причина плинності робочої сили.

У неправильній організації зарплати, у неправильній тарифній системі, у "лівачській" урівнялівці в галузі зарплати. У ряді підприємств тарифні ставки встановлені у нас так, що майже зникає різниця між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою, між працею важкою і працею легкою. Урівнялівка призводить до того, що не кваліфікований робітник не зацікавлений переходити в кваліфікований, отже, позбавлений перспективи просування вперед, а тому він почуває себе "даниником" на виробництві, що працює тільки тимчасово, щоб "підробити" трохи і потім піти в будьяке інше місце "шукати щастя".

Урівнялівка призводить до того, що кваліфікований робітник змушений переходити з підприємства в підприємство, щоб зрештою, знайти таке підприємство, де можуть оцінити кваліфіковану працю як слід.

Звідси — "загадний" рух із підприємства до підприємства, плинність робочої сили.

Щоб знизити це зло, треба скасувати урівнялівку і розбити стару тарифну систему. Щоб знизити це зло, треба організувати таку систему тарифів, яка зважала б на різницю між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою і працею важкою і працею легкою. Не можна терпіти, щоб каталь у чорній металургії одержував стільки ж скільки підмальний. Не можна терпіти, щоб машиніст на залізничному транспорті одержував стільки ж, скільки переплывач. Маркс і Ленін говорять, що різниця між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою існуватиме навіть за соціалізму, навіть по знищенні класу, що лише за комунізму повинна зникнути ця різниця, що в зв'язку з цим "зарплату" навіть за соціалізму треба видавати за працю, а не за потребу.

Але наші урівнялівці з господарників та профспілчан не згодні з цим і гадають, що ця різниця вже зникла за нашого радянського ладу. Чия правда — Маркса і Леніна чи урівнялівці? Треба гадати, що пра-

вильно тут міркують Маркс і Ленін. Але з цього випливає, що хто буде тепер тарифну систему на "принципах" урівнялівки, не враховуючи різниці між працею кваліфікованою і працею не кваліфікованою, той пориває з марксизмом, пориває з ленінізмом. В кожній галузі промисловості, на кожному підприємстві, у кожному цеху є провідні групи більш менш кваліфікованих робітників, яких треба закріпити за виробництвом насамперед, і головною, коли ми справді хочемо забезпечити постійний склад робітників на підприємстві. Вони, ці провідні групи робітників становлять основну ланку виробництва. Закріпити їх за підприємством, за цехом — значить закріпити весь склад робітників, підірвати в корені плинність робочої сили. А як їх закріпити за підприємством? Їх можна закріпити лише висувуючи їх угору, піднявши рівень їхньої зарплати, так організуючи зарплату, щоб вона віддавала належне кваліфікованим робітникам. Але як висунути їх угору і підняти рівень їхньої зарплати. Це значить попри все інше відкрити перспективу для не кваліфікованих робітників і дати їм стільки ж зарплати, скільки у кваліфікованих, для просування в розряд кваліфікованих.

Ви самі знаєте, що нам потрібні тепер сотні тисяч і мільйони кваліфікованих робітників. Але, щоб створити кваліфікованих треба дати стимул і перспективу неввиченим робітникам до руху угору, до висувування плинності робітничої сили. Заощаджувати ж в цьому, — значить зробити злочин, йти проти інтересів нашої соціалістичної індустрії.

Але це не все. Щоб закріпити робітників за підприємством, треба ще далі поліпшити постачання їх житлові умови робітників. Не можна заперечувати, що в галузі житлового будівництва і постачання робітникам ми зробили останніх років чимало. Але того, що зроблено, цілком недостатньо для того, щоб покрити чимраз більші потреби робітників.

Не можна посягати на те, що раніш житла було менше, ніж тепер, і що, через це можна заспокоїтися на досягнутих результатах. Не можна також посягати на те, що раніше постачання робітникам було набагато гірше, ніж тепер і, що можна отже, задовольнятися теперішнім станом. Тільки гнилі і наскрізь протухлі люди можуть тінитися посланнями на минуле. Треба виходити не з минулого, а з щораз більших потреб робітників тепер. Треба зрозуміти, що умови існування робітників змінилися в нас ґрунтовно.

Робітник тепер, — не те, що раніше. Теперішній робітник, наш радянський робітник хоче жити задовольнивши всі свої матеріальні і культурні потреби, щодо харчового постачання, і щодо житла, і щодо забезпечення культурних і всляк інших потреб. Він має на це право, і ми повинні забезпечити йому ці умови. Що правда, він не терпить у нас від безробіття, він вільний від армії капіталізму, він уже не раб, а господар своєї справи. Але цього замало. Він вимагає забезпечити всі свої матеріальні і культурні потреби, і ми повинні виконати цю його вимогу. Не забудьте, що ми самі виступаємо тепер з певними вимогами до робітника, — вимагаємо від нього трудової дисципліни, напруженої роботи, змагання, ударництва. Не забудьте, що величезна більшість робітників прийняли ці вимоги радянської влади з великим піднесенням і виконують їх, як герої. Тим то не дивується, що здійснюючі вимоги радянської влади, робітники і собі вимагають від неї виконати її зобов'язання, — далі поліпшувати матеріальні і культурні становище робітників.

Отже, **ліквідувати плинність робочої сили, знизити урівнялівку, правильно організувати зарплату, поліпшити побутові умови робітників**, — таке завдання.

Так стоїть справа з питанням про другу нову умову розвитку нашої промисловості.

Перейдімо до питання про третю умову.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

без знеособленості. Інших виходів немає.

Не може бути сумніву, що наші господарники досить добре все це розуміють. Але вони мовчать. Чому? Тому, очевидно, що бояться правди, але з якого часу більшовики почали боятися правди. Хіба це не правильно, що в ряді підприємств безперервка переверталася на знеособлену, що безперервка перекручено таким чином до останньої міри? Питання, кому потрібна така безперервка? Хто наважиться сказати, що інтереси збереження цієї паперової і перекрученої безперервки вищі за інтереси правильної організації праці, вищі за інтереси розвитку продуктивності праці, вищі за інтереси справжньої безперервки, вищі за інтереси нашої соціалістичної промисловості? Хіба не ясно, що чим скорше похолодає паперова безперервка, тим скорше досягнемо організації справжньої непаперової безперервки. Деякі товариші гадають, що знеособлену можна знизити закликаннями, ширококомвними промовами. Я знаю, принаймні, ряд господарників, які борючись з знеособленою, обмежуються тим, що виступають на зборах, прокламуючи знеособлену, гадаючи, очевидно, що після таких промов знеособлена сама повинна зникнути, так би мовити порядком самопливу. Вони глибоко помиляються, як що вони гадають, що знеособлену можна вжити з практики промовами і закликаннями.

Ні, товариші, знеособлена сама ніколи не зникне. Її можемо, повинні знизити тільки ми самі, бо ми з вами стоїмо біля влади, і ми разом з вами відповідаємо за все, в тому числі і за знеособлену. Я гадаю, що було б багато краще, коли б наші керівники-господарники, замість виголошувати промови і закликання, сіли на міськи — два скажімо, на шахті чи на заводі, вивчили б усі деталі й "дрібниці" організації праці, знизили б там на ділі знеособлену і потім поширили б досвід цього підприємства на інші виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

1. РОБОЧА СИЛА

Мова йде, насамперед, про забезпечення підприємств **робочою силою**. Раніше, звичайно, робітників брали звідки завгодно, на фабриці, отже, був якийсь самоплив у цій справі, а самоплив цей випливав з того, що було безробіття, було розшарування на селі, були злидні, був страх голоду, що гнав людей із села до міста. Пам'ятаєте формулу: "Втікання мужика з села до міста". Що змушувало селянина втікати з села до міста? Страх голоду, безробіття, ті обставини, що село було для нього мачухою і він ладен був тікати з нього хоч до чорта на роги. Тільки б одержати будьяку роботу.

Так або майже так стояла у нас справа в недалекому минулому. Чи можна сказати, що ми маємо тепер таку саму картину? Ні, не можна цього сказати, навпаки, обставини тепер змінилися ґрунтовно, і саме тому, що обставини змінилися, у нас немає більше самопливу робочої сили.

Що ж власно змінилося за цей час? **Поперше**, ми ліквідували безробіття, — отже ми знизили ту силу, що тиснула на "ринок праці". **Подруге**, ми в корені підірвали розшарування на селі, — отже, подолали ті самі масові злидні, що гнали селянина з села до міста.

Врешті ми дали селу десятки тисяч тракторів та сільгоспмашин, розбили кукурлю, організували колгоспи і дали селянам змогу жити та працювати по людському. Тепер село не можна назвати мачухою селянина, і саме тому, що його не можна навіть більше мачухою, селянин почав осідати на селі і в нас більше нема ні втечі селянина з села до міста, ні самопливу робочої сили. Ви бачите, що ми маємо тепер зовсім нові обставини й нові умови забезпечення підприємств робочою силою.

Щож із цього виникає?

З цього виникає **поперше** те, що не можна більше поклатися на самоплив робочої сили, отже, від "політики" самопливу треба перейти до політики **організованого** набору робітників для промисловості, але до цього є тільки один

шлях, — шлях договорів господарських організацій з колгоспами та колгоспниками. Ви знаєте, що на цих шляхах стоїть дуже багато господарських організацій та колгоспів. При цьому досвід довів, що практика договорів дає серйозні успіхи і колгоспам і промисловим підприємствам.

З цього виникає **подруге**, що треба негайно перейти на механізацію найважливіших процесів праці, розгортаючи цю справу на цілу широчину (лісова промисловість, будівельна справа, вугільна промисловість, вантажвання, відвантажвання, транспорт, чорна металургія тощо). Це, звісно, не означає, що треба нібито занехати ручну працю, — навпаки, ручна праця ще довго відіграватиме на виробництві дуже серйозну роль. Але, це означає, що механізація процесів праці, є та нова для нас і **вирішальна** сила, що без неї не можна витримати ні наших темпів, ні нових масштабів виробництва.

У нас є ще чимало господарників, що "не вірять" ні в механізацію, ні в договори з колгоспами. Це ті самі господарники, що не розуміють нової обстанови, не хочуть працювати по-новому і зідхають за "старими, добрими часами", коли робоча сила "сама йшла" на підприємства. Нема чого й говорити, що такі господарники, як або від землі, далекі від тих нових завдань господарського будівництва, що їх ставити нам нова обстановка. Вони, очевидно, гадають, що труднація з робочою силою є випадкове явище, що нестача робочої сили зникає сама, порядком, так би мовити, самопливу. Це помилка, товариші. Труднощі з робочою силою не можуть зникнути самі. Вони можуть зникнути лише внаслідок наших власних зусиль. Отже, **організувати набір робочої сили порядком договорів з колгоспами, механізувати працю**, — таке завдання. Так стоїть справа з питанням про першу нову умову розвитку нашої промисловості.

Перейдімо до питання про другу умову.

Ви самі знаєте, що нам потрібні тепер сотні тисяч і мільйони кваліфікованих робітників. Але, щоб створити кваліфікованих треба дати стимул і перспективу неввиченим робітникам до руху угору, до висувування плинності робітничої сили. Заощаджувати ж в цьому, — значить зробити злочин, йти проти інтересів нашої соціалістичної індустрії.

Але це не все. Щоб закріпити робітників за підприємством, треба ще далі поліпшити постачання їх житлові умови робітників. Не можна заперечувати, що в галузі житлового будівництва і постачання робітникам ми зробили останніх років чимало. Але того, що зроблено, цілком недостатньо для того, щоб покрити чимраз більші потреби робітників.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

2. ЗАРПЛАТА РОБІТНИКІВ

Я щойно говорив про **організоване** набірників робітників для наших підприємств. Але набрати робітників ще не значить зробити всю працю. Для того, щоб забезпечити наші підприємства робочою силою треба домогтися того, щоб закріпити робітників за виробництвом і створити склад робітників на підприємстві більш-менш постійним.

Наряд-чи треба доводити, щоб без постійного складу робітників, які більш, або менш засвоїли техніку виробництва і звикли до нових механізмів, — неможливо посуватися вперед, неможливо виконати виробничі плани. В протилежному разі доведеться б кожного разу наново навчати робітників і витрачати половину часу на їхнє навчання замість того, щоб вико-

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

Важко було б говорити, що безперервка обов'язково тягне за собою знеособлену на виробництві, при правильній організації праці, при організації відповідальності кожного за певну роботу, при наявності прикріплення певних груп робітників до механізмів, верстатів, за правильною організацією зміни, що не поступаються одна перед однією якістю і кваліфікацією, — за таких умов безперервка веде до величезного зростання продуктивності праці, до поліпшення якості роботи, до викоринення знеособленості.

Так стоїть справа, приміром, на залізничному транспорті, де тепер є безперервка, але де немає вже більше знеособленості. Чи можна сказати, що на підприємствах промисловості ми маємо таку саму сприятливу картину з безперервкою? На жаль, не можна цього сказати. Справа в тім, що на ряді підприємств перейшли у нас на безперервку, але до цього, не підготувавши відповідних умов, не організувавши, як слід зміни більш-менш рівнозначних якістю і кваліфікацією, не організувавши відповідальності кожного за певну конкретну роботу. А ще призвело до того, що безперервка, віддана на волю стихії, перетворилася на знеособлену. Внаслідок ми маємо на ряді підприємств паперову, словесну безперервку і непаперову реальну знеособлену. Внаслідок відсутності почуття відповідальності за роботу, неохайне ставлення до механізмів, масове ламання верстатів і відсутність стимулу підняти продуктивність праці. Не дарма говорять робітники: "Ми піднесли б продуктивність праці і підписали б справу, але хто нас оцінить, коли ніхто ні за що не відповідає". З цього виходить, що дехто з наших товаришів покваліфився деінде запровадити безперервку і, покваліфившись, перекрутив безперервку, перетворивши її на знеособлену.

Щоб ліквідувати це становище і знизити знеособлену є інше виходи. Або змінити умови запровадження безперервки на зразок того, як це зробили щодо залізничного транспорту, або там, де тепер немає сприятливих умов для такого досвіду, відкинути геть паперову безперервку, перейти тимчасово на щоденну перервку, як це зробили нещодавно на Сталінградському тракторному і підготувати умови до того, щоб повернутися потім до справжньої непаперової безперервки.

Перейдімо до питання про четверту умову.

НОВА ОБСТАНОВА — НОВІ ЗАВДАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО БУДІВНИЦТВА

(Продовження з 3-ої сторони.)

ло. Нам треба утворити далі металургію в самому Сибіру, щоб задовольнити його чимраз більші потреби і ми її вже утворюємо. Нам треба утворити, крім того, нову базу кольорової металургії в Казакстані. В Туркестані нам треба розвинути наразі, найширше заляжливе будівництво. Це диктується інтересами СРСР в цілому, інтересами українських республік, так само, як і інтересами центру. Але з цього випливає, що ми не можемо вже обходитися тим мінімумом інженерно-технічних командних сил промисловості, яким ми обходилися раніше.

З цього виходить, що стартовішні формування інженерно-технічних сил вже недосить, що треба утворити цілу систему нових огнищ на Уралі, в Сибіру, в Середній Азії. Нам треба тепер забезпечити себе втрое, вдесятеро більше інженерно-технічними та командними силами промисловості, коли ми справді думаємо здійснити програму соціалістичної індустріалізації СРСР. Але нам потрібні не всі команди до інженерно-технічних сил. Нам потрібні такі команди та інженерно-технічні сили, які здатні зрозуміти політику робітничої класи нашої країни, здатні за своїми цими політикою і готові здійснити її на совість.

А що це значить? Це значить, що наша країна вступила в таку фазу розвитку, коли робітничий клас повинен утворити собі свою власну виробничу технічну інтелігенцію, що здатна відстоювати її інтереси в виробництві, як інтереси північної класи. Жодна північна клася не обходилась без своєї власної інтелігенції. Немає жодних підстав сумніватися в тому, що робітничий клас СРСР також не може обійтися без своєї власної інтелігенції. Немає жодних підстав сумніватися в тому, що робітничий клас СРСР також не може обійтися без своєї власної виробничо-технічної інтелігенції.

Радянська влада зваячила до обставини і відкрила двері тисяч учбових закладів по всіх галузях народного господарства для людей робітничої класи. Ви знаєте, що десятки тисяч робітничо-селянської молоді вчаться тепер у вищих учбових закладах. Якщо раніш, за капіталізмом, вищі учбові заклади були монополією панів, то тепер, за радянського ладу, робітничо-селянська молодь становить там панівну силу. Немає сумніву, що ми одержимо швидко з наших учбових закладів тисячі нових техніків, інженерів, нових командирів нашої промисловості. Але це тільки один бік справи, другий бік справи той, що виробничо-

5. ОЗНАКИ ПОВОРОТУ СЕРЕД СТАРОЇ ВИРОБНИЧО-ТЕХНІЧНОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

Інакше ставиться також питання про ставлення до старої, буржуазної, виробничо-технічної інтелігенції. Ріків зо два тому справа стояла в нас так, що найбільш кваліфікована частина старої технічної інтелігенції була заражена хворобою шкідництва. Більш за те, шкідництво становило тоді свого рода моду. Одні шкідливі, інші покривали шкідників, треті вивалили руки і додержувалися неврагів, четверті вагалися між радянською владою і шкідниками. Звичайно, більшість старої технічної інтелігенції працювала більш-менш лояльно, але мова йде тут не про більшість, а про найбільш кваліфіковану частину технічної інтелігенції. Що створювало шкідницький рух, що його культивувало? Загострен-

технічна інтелігенція робітничої класи формуватиметься не тільки з людей, що пройшли вищу школу, вона рекрутуватиметься також і з практичних працівників наших підприємств, із кваліфікованих робітників, із культурних сил робітничої класи на заводі, на фабриці, в шахті. Ініціатори змагань, проводирі ударних бригад, практичні надзвичайники трудового піднесення, організатори робіт на тих, чи тих ділянках будівництва, — ось нове прощарування робітничої класи, що й має скласти разом з товаришами, які пройшли вищу школу, ядро інтелігентної робітничої класи, ядро командного складу нашої промисловості.

Завдання є в тому, щоб не відірвати цих ініціативних товаришів, сміливіше висувати їх на командні посади, дати їм змогу виявити свої організаційські здатності, дати їм змогу поповнити свої знання і утворити їм відповідну обстановку, не шкодуючи на це грошей. Серед цих товаришів, є чимало безпартійних. Але це не може бути перешкодою до того, щоб сміливіше висувати їх на керівні посади, щоб вони ме їх, цих безпартійних товаришів треба оточувати особливо увагою, треба висувати на керівні посади, навпаки, саперконалися на ділі, що партія вміє цінити здібних і талановитих працівників. Деякі товариші гадають, що на керівні посади на фабриках і заводах можна висувати лише партійних товаришів. На цій підставі вони часто-густо відірають здібних і ініціативних безпартійних товаришів, висуваючи на перше місце партійців, хоч і менш здібних і неініціативних. Нічого й говорити, що нема нічого незрозумілого й реакційного від такої, з дозволу сказати "політики". Навряд чи треба доводити, що такою "політикою" можна лише дискредитувати партію та відіхотнути від партії безпартійних робітників.

Наша політика полягає зовсім не в тому, щоб перетворити партію на якусь замкнуту касту. Наша політика полягає в тому, щоб між партійними і позапартійними робітниками існувала атмосфера взаємного довіри, атмосфера "взаємної перевірки" (Ленін). Партія наша сильна в робітничій класі, між іншим, тим, що вона проводить таку саме політику. Отже, домогтися того, щоб в робітничій класі СРСР була своя власна виробничо-технічна інтелігенція, таке завдання. Так стоїть справа з питанням про четверту нову умову розвитку нашої промисловості. Перейдемо до питання про п'яту умову.

Інакше ставиться також питання класової боротьби в середині СРСР, політика настану радянської влади щодо капіталістичних елементів міста й села з опором цих останніх політиці радянської влади, складна, трудящі колгоспного та радгоспного будівництва.

Коли активність бойової частини шкідників підтримували інтервенційські витівки імперіалістичних країн, то в класі шкідників панувала невелика кількість, вони ізольовані і вони повинні будуть піти до деряго часу у глибоке підпілля. Але це значить, що відповідно до цього повинна змінитися й наша політика щодо старої технічної інтелігенції. Коли в період розпаду шкідництва наше ставлення до старої технічної інтелігенції полягало головню в політиці розгрому, то тепер, у

період повороту цієї інтелігентної в бік радянської влади, наше ставлення до неї повинно полігати, головню, в політиці притягнення та турботи про неї. Було б неправильно і недіагностично продовжувати стару політику за нових змінених умов. Було б нерозумно розглядати тепер мало не кожного спеціаліста та інженера старої школи, як неспійманого злочинця і шкідника. "Спецеество" завжди вважали і воно є тепер у нас і шкідливе і ганебне явище. Отже, змінити ставлення до інж.-технічних сил старої школи, вивити до них якнайбільше уваги і піклування, сміливіше залучати їх до роботи — таке завдання.

Так стоїть справа з питанням про п'яту нову умову розвитку нашої промисловості. Перейдімо до питання про останню умову.

6. ПРО ГОСПОДАРСЬКИЙ РОЗРАХУНОК

Картина буда б не повна, коли б я не зачепив це однієї нової умови. Мова йде про державне нагородження для промисловості, для народного господарства, про посилення темпів цього нагородження. В чім полягає нове й особливе в розвитку нашої промисловості з погляду нагородження? В тому, що старих джерел нагородження починає вже не вистачати, щоб далі розгортати промисловість. В тім, що треба намагати нові джерела нагородження і посилити старі, якщо ми насправді хочемо зберегти і розвинути більшовицькі темпи індустріалізації. Із історії капіталістичних країн відомо, що жодна молода держава, яка прагнула підняти на вищий шабель свою індустрію, не обходилась без допомоги зовні у вигляді довготермінових кредитів або позик.

Виходивши з цього, капіталісти західних країн цілком відмовили нашої країні в кредитах і позиках, гадаючи, що брак кредитів і позик напевне підірже індустріалізацію нашої країни. Але капіталісти помилилися. Вони не врахували того, що наша країна, відмінно від країн капіталістичних, має деякі особливі джерела нагородження достатні для того, щоб відбудувати і розвинути далі індустрію. І справді, ми не тільки відбудували промисловість, не тільки відбудували сільське господарство та транспорт, але ми встигли вже поставити на рейки грандіозну справу реконструкції важкої промисловості, сільського господарства, транспорту. Зрозуміло, що на цю справу ми витратили десятки мільярдів карбованців.

Звідки бралися ці мільярди? З легкої промисловості, з сільського господарства з бюджетних нагороджень. Так було в нас до останнього часу. Зовсім інакше стоїть справа тепер. Коли раніше вистачало старих джерел нагородження для реконструкції промисловості і транспорту, то тепер їх починає вже явно не вистачати.

Мова йде тепер не про те, щоб реконструювати стару промисловість. Мова йде про утворення нової технічно озброєної промисловості на Уралі, Сибіру, Казакстані. Мова йде про утворення нового сільськогосподарського виробництва в зернових, тваринницьких та сировинних районах СРСР. Мова йде про утворення нової залізничної сітки між сходом і заходом СРСР. Зрозуміло, що старих джерел нагородження не може вистачати на цю грандіозну справу. Та це не все. До цього треба додати те, що через негосподарне провадження справи принципи госпрозрахунку, зовсім підірвано в ці-

7. ПО НОВОМУ ПРАЦЮВАТИ, ПО НОВОМУ НЕРУВАТИ

Тякі, товариші, нові умови розвитку нашої промисловості. Значення цих нових умов полягає в тому, що вони утворюють для промисловості нові обставини, які вимагають нових прийомів роботи, нових прийомів керівництва?

Отже, виходить таким чином, що не можна вже сподіватися далі по старому на самоплив робочої сили. Щоб забезпечити промисловість робочою силою, треба організувати зарплату, треба її набирати організованим порядком, треба механізувати працю. Гадати, що можна обійтися без механізації за наших темпів роботи і масштабів виробництва, значить сподіватися на те, що можна вичерпати море ложкою.

б) Виходить далі, що не можна далі терпіти плинності робочої сили в промисловості. Щоб позбутися цього лиха, треба організувати зарплату, треба її набирати організованим порядком, треба механізувати працю. Гадати, що можна обійтися без механізації за наших темпів роботи і масштабів виробництва, значить сподіватися на те, що можна вичерпати море ложкою.

в) Виходить далі, що не можна більше терпіти знесособліжену у виробництві. Щоб позбутися цього лиха, треба по-новому організувати працю. Треба розташувати сили так, щоб кожна група робітників відповідала за роботу, за механізми, за вартість, за якість роботи.

г) Виходить далі, що не можна більше по старому обходитися тим мінімумом старих інженерно-технічних сил, який ми дістали в спадщину від буржуазної Росії. Щоб підняти нинішні темпи і масштаби виробництва, треба домогтися, щоб у робітничій класі була своя власна робітничо-технічна інтелігенція.

д) Виходить далі, що не можна по-старому кидати в одну купу всіх спеціалістів та інженерно-технічних сил старої школи. Щоб зважити змінені обставини, треба змінити нашу політику і виявити максимум піклування про тих спеціалістів та інженерно-технічних сил, які явно повертають в бік робітничої класи.

е) Виходить зрештою, що не можна по-старому обертатися на старих джерелах нагородження. Щоб забезпечити далі розгортання промисловості і сільського господарства, треба домогтися пустити в хід нові джерела нагородження, ліквідувати безгосподарність, заглибити госпрозрахунок, зменшити собівартість і підняти середпромислове нагородження.

Такі нові умови розвитку промисловості, що потребують нових засобів роботи, нових засобів керування господарським будівництвом.

Що потрібно для того, щоб налагодити керування по-новому? Для цього треба, насамперед, щоб наші господарські керівники зрозуміли нові обставини, вивчили конкретно нові умови розвитку промисловості і перебудували свою роботу відповідно до вимог нових обставин.

Для цього потрібно далі, щоб наші керівники-господарники керували підприємствами не "взагалі", не "з повітря", а конкретно, предметно, щоб вони підходили до кожного питання не з погляду загальної базікання, а суворо по-діловому, щоб вони не обмежувалися паперовою писаниною, або загальними фразами і гаслами, а входили в техніку справи, вникали в деталі справи, вникали в "дрібниці", бо із "дрібниць" будують тепер великі справи.

Для цього треба, далі, щоб наші нинішні громізки об'єднання, що мають іноді у своєму складі 100-200 підприємств розкрутити негайно і розбити на кілька об'єднань. Зрозуміло, що голова об'єднання, який має діло з сотнею і більше заводів, не може по-справжньому знати цих заводів, їхніх можливостей, їхньої роботи, Зрозуміло, що не знаючи заводів, він не може керувати ними. Отже, щоб дати змогу головам об'єднань по-справжньому вивчити заводи і керувати ними, треба їх розвантажити від лишку заводів, треба розбити об'єднання на кілька об'єднань і наблизити об'єднання до заводів. Для цього потрібно далі, щоб наші об'єднання перейшли від колегіального управління до управління одноособного. Тепер справа стоїть так, що в колегіях об'єднань сидить по 10-50 чоловік і пишуть папери, провадять дискусію. Керувати так далі не можна, товариші, треба, припинити паперові "керівництва" і перекласти на справді ділову більшовицьку роботу. Хай залишається на чолі об'єднання голова об'єднання і кілька заступників.

Цього буде цілком досить, щоб керувати об'єднанням. Інших членів колегії краще було б спустити вниз, — на заводі і фабриці. Це було б значно корисніше і для них, і для справи.

Для цього потрібно далі, щоб голови об'єднань і їхні заступники частіше об'їжджали заводи, довше лишалися там для роботи, краще знайомилися з заводськими працівниками й не тільки вчили місцевих людей, а й вчилися в них. Гадати, що можна керувати тепер з канцелярії, сидючи в коїторі, далеко від заводів, — значить помилитися. Щоб керувати заводами, треба частіше зустрічатися з робітниками підприємств, треба підтримувати з ними живий зв'язок.

Нарешті, два слова про наш виробничий план на 1931 рік. Існують деякі колопартійні обивателі, які запевняють, що наша виробничий програма не реальна, нездійснима. Це щось на кшталт "премудрих писків" Шердіна, що завжди ладні пошарпати навколо себе "пустоту недомисли". Чи реальна наша виробничий програма? Безперечно так. Вона реальна хоча б тому, що у нас є всі потрібні умови її здійснення. Вона реальна хоча б тому, що її виконання залежить тепер виключно від нас самих, від нашого вміння і нашого бажання використати ті найбагатші можливості, що в нас є.

Чим же інакше пояснити той факт, що цілий ряд підприємств і галузей промисловості уже перевищили план? Було б нерозумно думати, що виробничий план сходить до переліку цифр і завдань.

Насправді виробничий план є жива і практична діяльність мільйонів людей. Реальність нашого виробничого плану, — це мільйони трудящих, що творять нове життя. Реальність нашої програми, — це живі люди, це ми з вами, наша воля до праці, наша готовність працювати по-новому, наша рішучість виконати план. Чи є вона у нас, ця сама рішучість? Так, є. Отже, нашу виробничий програму можна і треба здійснити (тривалі оплески).

ІНДУСТРІАЛЬНА ЮНІА КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ У ВІННІПЕГУ РОЗПОЧАЛА КАМПАНІЮ

Сучасна економічна криза вдарила й по кравецьких робітниках у Вінніпегу. Знижка платні, віддалювання від праці є на порядку дня. Не дивлячись на те, що сезон кравецьких робітників почався, робітники працюють тільки частинно за зниженою платню. Боси стараються звалити кризу на плечі робітників, а робітники не ставлять нічого опору. В наступному на робітництво визискувачі кравецької індустрії не відірвуться від інших капіталістів.

Головна Виконавча Рада в Торонто прислала до Вінніпегу Аїну Булер, членкиню ГВР і організаторку для провадження організаційної кампанії у Вінніпегу, яка пічється масовим мітингом у вівторок, 28 липня в Лібберті Тел'л, на розі Салтер і Причард вул. На цьому мітингу Аїна Булер промовлятиме на тему: "ЯК БОРОТІТЬСЯ ПРОТИ ЗНИЖКИ ПЛАТНІ".

Після статистики в Канаді є поверх 50,000 кравецьких робітників, з яких зазедно 7,000 є організованих. Наслідки раціоналізації дуже відчуваються в кравецькій індустрії. Старі крефтові юні — не є в спроможності організувати кравецьких робітників через свою політику співпраці і через свій поділ на крефти, який вмисне ділить робітників. Індустріальна юнія за короткий час існування виявила правильну лінію і створила апарат, що може організувати й провадити тисячі тисячі кравецьких робітників в боротьбі проти визиску.

БІЛЬШЕ ЯК МІЛЬЙОН ДОЛАРИВ ДІСТАЛИ ЛІБЕРАЛЬНА І КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЇ ВІД КОМПАНІЇ БОГАРНОА В КВЕБЕКУ

(Довіщення з 1-ої сторони.)

Стуїтив у парламенті з заявою, в якій заперечив, що він мав або має якийсь зв'язок з компанією Богарноа, або що компанія платила за нього подарок до Бермуди. Він сказав, що сам оплачував подарок до Бермуди й назад, а сенатор МекДугалд заплатив лише за нього частину рахунку в готелі без його відома, вихавши пару днів скорше.

Так старуються затушувати справу буржуазні політики, але факт остає фактом, що компанія Богарноа покрила кошти подароку Кінга і двох ліберальних сенаторів на суму \$852.32, виплативши ці гроші сенаторові МекДугалдові.

Комісія закінчила своє переслухання в середу, 22 липня, і на днях має предложити парламентові свій звіт.

Щоб розказати в деталях, як різні буржуазні політики й спекулянти зробили величезні гроші завдяки тому, що дістали від уряду концесію на будову каналу від ріки св. Лаврентія до Монреалю, забрали би багато місця й часу. Тут скажемо лише, що завдяки різним маніпуляціям, з малою оригінальною компанією виростає величезна корпорація з капіталом у 30 мільйонів доларів, а ініціатори того діла зробили величезні гроші. Наприклад, шері, що були випущені на 100 доларів, зросли на 550 відс.

Великий успіх компанії Богарноа треба завдячити в першій мірі тому, що вона дістала від уряду Квебеку концесію на будову каналу й збудування гідро-електричної станції, яку то концесію затвердив федеральний уряд.

Але цього було ще за мало. Будувати електричну станцію оплатиться тоді, як є вигляди на збут електричної сили. А цих виглядів якраз не було, бо в околиці Монреалю, де розпочато будову каналу, постає електрику Монреал Лайт, Гіт сід Павер Ко. А в цілім Квебеку електрику постачають різні компанії, об'єднані в електричний трест, на чолі якого стоїть сер Герберт Голт. Знову в провінції Онтеріо постає електрику Онтеріо Гідро-Електрична Комісія, яка не є приватною компанією, але провінціалним підприємством.

Отже, виходить, для компанії Богарноа не було ринку на електрику, хіба що вона мусіла б конкурувати з іншими компаніями, продаючи дешевше електричну силу. Але в такім випадку нема виглядів на великі зиски й ніхто не поспішиться

вкладати гроші в непевне підприємство. А тут компанія росла, як на дріжджах, різні люди робили мільйони, хоч електричної станції ще не було й зaledви розпочато копальні канал.

Що ж було причиною такого великого успіху компанії? На це склалися дві причини.

1) Квебекський електричний трест, з яким компанія Богарноа мала конкурувати в околиці Монреалю, зрівнявся закупити від Богарноа 140,000 кіньських сил електрики по 15 доларів за кіньську силу, яка то ціна уважається досить високою. Це було зроблено під умовою, що Богарноа не буде конкурувати з квебекським трестом.

2) В той сам час Онтеріо Гідро-Електрична Комісія, яка нібито має обслуговувати населення, даючи йому дешеву електрику, згодилася закупити від компанії Богарноа 250,000 кіньських сил електрики по 15 доларів за кіньську силу.

Отже тим самим компанія Богарноа знайшла ринок на більше як чотири п'яті тії електрики, що вона має ще колись виробляти, і то по такій ціні, що забезпечує її величезні зиски.

Картина представляється тепер так: В Квебеку був при владі ліберальний уряд, який дав концесію на будову каналу, а в Оттаві був ліберальний уряд Кінга, який затвердив концесію. В Онтеріо був при владі консервативний уряд, під якого завідуванням є Онтеріо Гідро-Електрична Комісія, яка згодилася купувати від Богарноа 250,000 кіньських сил електрики.

Отже, щоб усе пішло гладко, щоб уряди Квебеку й домінії дали концесію, а уряд Онтеріо купив електрику по високій ціні, — ці уряди треба було підмастити. Тим пояснюються величезні хабарі для капіталістичних партій, тим пояснюються великі зиски людей, що ще навіть не збудували електричної станції.

Грабінники в урядах і поза ними торгували природними багатствами країни, що належать до всього працюючого населення, і всі зробили великі гроші.

Чи хоч про форму потягнути до суду тих людей, що відповідали за крадіж природних багатств країни? Про це ніхто навіть словом не згадує.

Така корупція, така гниль можлива лише в капіталістичній системі — й вона буде усунена лише з поваленням самого капіталізму.

Д. Л.

ритуе майнерів збудувати окремі локалі МВЮ оф Кенед, який був би незалежний від ВЮЛ. Вже тиждень, як їхня робота в повному розгарі. Вишисують брехні а очернення на ВЮЛ, на комуністів і на дистриктову екекутиву, що допустила до прилучення МВЮ оф Кенед до ВЮЛ і вже найшлися такі майнери, що в часі референдуму голосували за, а тепер виступають проти. Вони говорять:

— Я у ВЮЛ як буду її членом нічого не поможу. А мені пошкодить, бо пани роботи не дадуть.

І вони підписуються на лістах цього пана, що не будуть належати до Воркерс Юніті Ліг. Вони вже створили комітет, що мав би заключити угоду з Роддір Кол Компані, як окремий локалі МВЮ оф Кенед. Майнери, задурені агітаційним пивом, а деякі підбиті фанатизмом подаються за реакціонерами і не передбачують, що бувши

секретар Френка Вітлого кліки домагаться дістати назад на посаду.

На 19 липня відбувся у Вейн локалі юнійний мітинг. Майнери призначили дистриктову президента юніті і також спікера тов. Соловаха, щоб оприлюднив брехні, які реакція наклінула на Воркерс Юніті Ліг. Та, на жаль, жаден з підбитої шайки не прийшов на мітинг, окрім одного задуреного старого патріота, і той втік серед мітингу. Майнери постановили борюватися проти реакції, але чи воно так буде? Делкі, як кажуть, дістали "колд фіт" і не беруть жадної участі в мітингах, тільки нарікають на реакціонерів і говорять, що ми безсилі. А це найгірший корін лиха, бо коли ми так усе подіємо то страшно все те, що виборили. Зараз майнери повинні це більше звернути увагою, а деякі підбиті фанатизмом подаються за реакціонерами і не передбачують, що бувши

Майнер.

ВЛАШТУВАЛ ВІЩЕ КОЛО ЧИТАЛЬНІ ПРОСВІТИ В ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Іст Килдонан, Ман.

9 липня відбувся мітинг безробітних коло Просвіти в Іст Килдонан. На мітинг дійшло до 200 робітників і робітниць. З Вівнінегу прибуло двох промовців, один був з Іст Килдонан. Саме вчас промови першого бесника просвітницької парадії деякі почали кидати яйцями в промовця, який потрапив в одну дитину й одного англійського робітника.

Та промовець продовжував давати свою промову. Робітники раді слухали промов. Це помітив один епіволосий "добродій", що саме прибув з Вівнінегу, покликав дітей до штору, купив їм солодощів, айскрем і став їх підмовляти, щоб кидати поглимляти яйцями на робітників і їхніх промовців та розбили мітинг.

Отак замагаться наймити капіталістичній класі власних дітей робітників натравити проти їх, повести дітей проти їхніх власних батьків. Оціному намагає давати самі робітники дати рішучу відсіч. Віддати дітей до УР, Школи і Секції Молоді, організувати піонерів, а з допомогою їх буде можна повести ширше акцію поміж рештою дітей в і молодю.

Ми знаємо, що в Іст Килдонан живуть самі робітники за винятком піторників. Тих робітників треба притягти ближче до робітничого руху, втягнути їх до ВЮЛ і Товариства Безробітних. Цим займається якраз комітет безробітних, відбуваючи свої мітинги кожного четверга в УРД, а зараз він скликає мітинги на порожніх ложах, на вільній площі. На тих мітингах промовці виносять причини безробіття та вказують шлях, по якому можлива ліквідація безробіття й забезпечення на працю або повне втримання.

Присутній.

ПИСАКИ РЕПТИЛЬНОГО "КАНАД. ФАРМЕРА" БОРЮНЯТЬ ПОГРОМНИКІВ, КОРПУСНИКІВ УГА

Ді Пес, Май.

3 дні 1 травня п. р. в ч. 25 "Кан. Фармера", який корпусник або пелетарський погромник, береться вилізувати чорні винки корпусників, яких вони добували на селянсько-робітничих месах на Західній Україні і Придніпров'ї — 1918—20 рр. Перше "оборонення" накликається на робітничих провідників і на Рад. Союз, але на таких панах ми підмастилися вже давно і даремно їхні спекуляції на них, що дійсно, не словами, а діями будують велике соціальне господарство.

На допис з Канори в "УРВ" з 25 квітня, цей патріот з під блакитної шматки склавить на друкарську похибку (місто 1919 р. подано 1918 р.). Ми, січові стрільці і воєни УГА, дуже добре пам'ятаємо ті роки пансько-польсько-корпусного насильства над безборонним українським селянином. Коли селянин приніс з панського ліса в'язку хворосту, або набрав грибов, так нагаяка корпусника кроїла селянина, що в дітям і вивкам буде що переказувати.

У Чорткові на весну 1919 року по великих святах було більше корпусників, чим стрільців. Подав завіт отий писак, що корпусники в УГА було п'ять тисяч, а скільки їх було на фронті в часі, коли УГА зістала на території Чортків, Заліщики і Борщів? Чи не вся корпусня зістала до Чорткова? Я її не числяв, але загальною говорою між стрільцями і цивільними, що в той час було п'ять тисяч корпусників в місті. Як стрільці і підстаршини кровавались перед наступом польсько-шляхетськимі військами, то в місті було повно корпусників, що в сам своїм очима бачив. Коли, бувало, йшли містом, так що крок тримав руку при данку (світло-туб), а коли ні, то по плеску обіраше. Так, що подана скільки офінерів в ніч не перебрало того, що було раз так, як стрільців. Усі вони були подані в "УРВ", або хотів приблизно. Корпусники все було кільканишати раз більше в місті чим стрільців. Вони були в лагонах, стернах і шарських медалях, а декотрі з шубами і дорогою золотом критим шаблями (називали їх петлюрівськими бандитами). Як умітали перед більшовиками, які самі були не менше тисячки в той час в Чорткові, який був тоді приблизно як для корпусників і всякої агри, що кривас поза фронтом (якно і ти був один з них в Чорткові).

Не анархістичні частини придніпров'я відмовились від послугу на фронті і опустили його, бо ж вони того прийшли під Львів, навіть з тяжкою артилерією, щоб відібрати Львів, але корпусники УГА не дозволили стрільцям з артилерією, мовляв, у Львові шмита дорожча, як сотня стрільців. Коли придніпров'я побачили, куди вони воле, так рішили вертати на Україну.

"Нальоти" були дуже часто, коли корпусник Оробо виправляв карні загони по селах, за оружжям, за одагом а навіть "дезентера" доглядали, коли прийшов домів перебраться або хлоса взяти, а корпусня, що вилезує хлоса поза фронтом в помішники і попіл, як їх оборона, щоб революційний селянин не посягнув по панськості власність, цього ЗУНР-влада не бачила.

Коли придніпров'я прийшли під Чортків так корпусня привітала їх, не кількома стрілами "богови в вікна", але з машинних крісів по вагонах з залізнично-дорожніх вагонів, з чого було около сорок убитих і кільканишати ранених, не тільки тяжких, а деяке ранених забраво невдало де. В три неділі я відмавав в шпиталі свого хорого товариша і мав нагоду говорити з тими раненими. Один стрілець плакав, коли розповідав ту їх трагедію, говорив:

— За що ви, галичане, нас страждали, чи за те, що ми прийшли вам помагати, а виші охвіщера не дають стріляти на Львів?

Він самий був пострілений наскрізь в живіт.

Не лише одиниця, буда свідком звірських варних експедицій корпусника Оробо, але всі, що були в Чорткові, знають, його як звіра в людським тілі отамана. Цей корпусник сотнями повнах чортківськи вказий селянами, кількома пробами хотів част розстріляти, але на рішучий протест стрільців зі страху мусів занехати, хотів і не мало розстріляв, як в Озернах і інших місцевостях, але в Чорткові не відважился.

Коли перед великодними святами більшовики дійшли до Збруча і данали нам помічну руку проти шляхетської Польщі, то наш корпусник, зібравши нас до сазі в теперішній суді, стави говорити, які то стрільці більшовики, ріжуть, мордують, они вилкокують і т. інше. По проповіді висказав десять стрільців, хоружого і нас підстаршин з двома скоростріль-

ми, а також школу підстаршин одну чету до Кудринців на Збруч, але до Збруча не дійшли, бо вже в Михайлівці чети підстаршин і ми заявили, що більшовики бити не будемо. Підстаршинська школа на знак протесту позирвала візники. Оробо кричав, скавав, але нічо не помогло, побачив душну атмосферу і сказав вертати нам назад до Чорткова.

Хто ж це робив погроми в Проскурові, Бердичеві і других місцевостях? Чи не ті бандити і гораорни петлюрівської агри, що ще в дечер би так воювала, запровадила б патріотичну нагайку, буски і двайють п'ять на голі тіло. Оце той український робітнику і селянин, патріотична програма в майбутній "нещій Україні".

Патріотичний зраді і її корпусникам нічого не було на перехоці водити УГА, як инган мелеся і провадати різним парським генералам і шляхетській Польщі. Це й тепер пансько-польське УМЮ з графом Шеншинським і Хомшинським торгує і продає як біблійний Юда Христа.

Скаженіе корпусники і курчі генерали без айська, що вікові стрільці і воєни УГА злиши вас, як дурних під плаотом. Так вам треба. Нам, робітникам і селянам Західної України, з вами не подорож. Ми знаємо, що не знашим буржуазного пистку здобудемо земаю, і волю, а крисами і шаблями під провідом Комуністичної Партії Західної України розженемо ба чотири вітри паратів міжнародного капіталу, пошлемо і вас, проважних корпусників, туди, де раки змиують.

От вам гери теперішніх стрілецьких громад, незначне число народжених і ненароджених, викличених на міжнародній смитиш, що будують "нещю" в Канаді як "нещю" в Україні. Завжди не дождеться той "нещю", будуйте її з панями і полами, а нас, робітників, лишити в спокою. Ми знаємо без вас, де наше місце. А ви витончили міжнародного капіталу, проважники трудящих мас, не лишається вам нічого до роботи, як слугувати міжнародній буржуазії, писати брехні на Радніський Союз, робити програми на робітничо-фермерські організації. Але українські трудящі маси чимраз більше пізнаються на нашій проважній, морній роботі і вони вже наступають на наші слугацькі кубла, щоб зовсім розбити їх. Не поможемо вам Г'вані опікувачі, канадські і інші капіталісти.

Ми, бувши воєни УГА і січові стрільці, а тепер робітники серва і молодці, нашим обов'язком, аступати в революційне Товариство Допомоги Визвольного Руху на Західній Україні і злиши під червоном пропором КІЗУ здобудемо повне національне і класове визволення і прилучимо до материного пня, до Рад. України. Жадне УЮ, ані стрілецькі громади з-під пансько-польської жонто-блакитної плахти не є революційними, а далше провадять ту чорну роботу проважної петлюрівщини.

Скорострільць УГА, — тепер безробітний.

КОНЦЕРТОВА ПОІЗДА ЕДМОНТОНСЬКОЇ МАЙНОЛИНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

- Албертійський Провком ТУРФДМ вислає в обідку з концертами Едмонтонської орхестри. Орхестра відіаває місцевості в саідуочім порядку: Пакан — у виторок, 28 липня. Норт Бенк — в середу, 29 липня. Васкатанан, — в четвер, 30 липня. Орхестра іде під управою т. М. Гнатюка. Провком прохає населення висне гаданих окольць допомогти орхестрі як морально, так і матеріально. За Албертійський Провком ТУРФДМ, Д. Мигонич, голова, секретар.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ "ВОРКЕРС ЮНІТІ"

Офіційний орган Воркерс Юніті Ліг

"Воркерс Юніті" виходить дві рази на місяць і писаніе про боротьбу на економічному фронті. Подаватиме новини з руху червоних трейд-юніт, з опозиційної боротьби в реформістичних трейд-юнітах, про організування неорганізованих! Шла сторінка буде присвячена безробіттю!

Містиме статті провідних товаришів трейд-юнітського руху в Злучених Державах і інших країнах. Об'єднуйтеся доволка "Воркерс Юніті"! Замовляйте її пакчами для розпродажі! Засилайте свою передплату! Щорічна передплата \$1.50; місячна 75 центів. Гуртова продаж — по 2½ цента за число.

Передплату й замовлення засилайте:

WORKERS UNITY Room 56, 70 Lombard St. Toronto Ontario

БЕЗРОБІТНІ В ОШАВІ, ОНТ. ВИМАРШУВАЛИ НА ВУЛИЦІ МІСТА

Ошава, Онт. промовляли бесідники, розяснюючи справу безробіття, організації безробітних тощо. Наконі привезли пакети і бесідники промовили до абранних, або формувавшись до четверо до походу в демонстрації, багато несподомних робітників і панських підлітків, мурашів і т. інше розпатили на всі сторони міста. Свідоміші, зорганізовані робітники і робітничі дітями і молодю почали бистро формуватися до походу тримаючи в молодістних руках прапори з гаслами і домагаючись.

Огодині 3.30 дава безробітних близько до 1,000 рушила в похід розтягнувшись на пару блокків. Нестрий боровий, робітничий ескорт держав порядок і охороняє машетрочних Чорноу хмароу голоніи ошавій шшана-демонстрації. Золоніи-поліційним міста. Тисячі мешканців позалповновали хідники з обох боків вулиці, майже кожне вікно будинку було заслонене глядачам. Під'їзкучим сонцем, на розлеченюму сфшфовани машетралу робітників, машетралу матері, притискою до мокрих трулелеч виснажених голодом дітей, демонструючи свою солідарність разом з чоловіками.

Тет з капіталістичною системою! — ось робітничий лозунг, який відбивався гонітим червоним буквами на білому полотні, заплюноків неодолю меканіка Ошави, тоді, як декотрі фабричні працівники віддавали пошуну, заліваючи робітниче гасло. В добрім настрою і лордую демонстрації повернули в парк, де було проголошено хід дальших подій.

Революційний рух серед ошавської робітничства з кожним днем росте і надає можна сподіватись більше масових виступів.

Робкор, Н. С.

НА ПРОДАЖ 7 лютів в місті Давфін, Ман. Лютів находитися в добрім положенню, за рікою. Зема родюча. Лютів всі купи й обфенсовано. Продають тому, що мешкають у Вівнінегу. Хотіть продати їх якнайскорше. Ціна за 7 лютів всего \$150.00. Можу дати на сплату. Зв'язуватися треба на адресу: 99 GRAY STREET WINNIPEG, MAN.

ПОШУКУЮ своїх односельчан, трьох братів — Матвія, Олександра і Дмитра Листопада. Родом з міста Радніського Союзу, правдоподібно в місті Рязані. Хто знає би про них або знає, проку зв'язатися на адресу: F. KONDRATUK BELLEVUE ALTA, CANADA Радніських газет прошу о передрук.

ПОШУКУЮ свого товариша Якова Загару, з Бібрки. Ми оба перебували довгий час у Вівнінегу. Вистку про себе або інформації про нього прошу надати на адресу: JOHN PANCHUK 2302 MORAUX STREET MONTREAL QUE.

РЕАКЦІОНЕРИ МВЮ ОФ КЕНЕДА ПОЧАЛИ СВОЮ ЧОРНУ РОБОТУ ПРОТИ ВОРКЕРС ЮНІТІ ЛІГ

Збирають підписи за організуванням нового льокалі МВЮК.

Вейн, Алта.

За майже крісло, і \$175.00 місячно з хабарництвом колішній секретар Вейн локалі Майн Воркерс Юніон оф Кенед провадять чорну реакційну роботу. —Він потягує за собою чимало майнерів, що працювали (деякі й тепер працюють) в Роддір майні. Навіть і українські майнери, що належали колись до РЗТ, а деякі і тепер ще належать, перейшли на бік цього дволичника лише завдяки обласненій шклянки. Поіли цілий тиждень, агітували одні одних і радили над "майнерською долею", що прилучилася до Воркерс Юніті Ліг.

Бувши секретарем, отой тип так итутно провадив фінансові рахунки, що натягнув майнерів на пару сот доларів, а майнери на стільки довірили йому, що не контролювали його, аж по часі. Аж коли виникла сутічка між ним і майнерами, майнери пізнали, що мають до діла з

крутибом, та контролювати не було вже що. Чеки банкові, що мінялись на кеш, затратились, а у фінансовій книжці повіривані були листки. Коли майнери усунули його з секретарювання, тоді цей панок подав локалі на суд, щоб заплатили йому за три місяці платю; що осталась була літнім сезоном. (Майнери в літі не працюють і не мали чим платити.) Суд признав, що грошей більше отримувалось, як заплеувалось у рекордову книгу, але заразом, тому, що крук кружок очей не видовбє, справа так покрутилась, що й раду не розбереш. Загарнишували юніті близько \$600.00, а екепенсу зробили на \$1000.00, і так все те стоїть. Мабуть майнери заплатили, бо вони вже звикли на других робити.

А тепер цей панок зі своїми поплечниками реакціонерами, скликає мітинги і в компанійським вмиральним приміщенні

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРЬТЕСЯ! БУДИТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової газети, що є провідником і організатором у боях робітників, не може бути дійсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б класову боротьбу, за війком "Воркера". Через дев'ять років ця газета відбивала всі спроби знищити її й далі виходить тижнево та освідомляє класово робітників від моря до моря.

Передплата: на рік \$2.00; на пів року \$1.00. Поодинокое число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашліть негайно!

Enclosed find for my subscription to the "Worker" for a period of Name City Address

THE WORKER 94 A CHURCH STREET TORONTO ONTARIO

ПІКНІК-КОНЦЕРТ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 26 ЛИПНЯ 1931 РОКУ НА ФАРМІ РЗТ В ІСТ КИЛДОНАН

На тому пікніку-концерті виступить з точками ТРУБНА ОРХЕСТРА відділу РЗТ у Вінніпегу. Там буде ХОДЖЕННЯ ПО ДРОТІ, добре відомих братів Михайловських. Виступлять АКРОБАТИ зі своїми прекрасними штуками. Буде також биття фляшок і вожання тачок, за що зручніше дістануть нагороди. Будуть й інші несподіванки. На пікніку-концерті будуть смачні перекуси, холодні-напитки, а до всего того для танцюючих пригратиме добірна музика.

ЦЕ РІДКА НАГОДА ПОБАЧИТИ ЩОСЬ ШКАВИШОГО. ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК-КОНЦЕРТ І КЛИЧТЕ ДРУГИХ. ПРИЗДЖАЙТЕ ВЧАСНО.

ЯК ІХАТИ: Беріть стріт кару "Килдонан" і їдьте нею аж до кілля. Там треба пересісти на "Сейнт Пола" кару і їдьте нею аж до Фортієр Евно. На місці вас стрінуть представники пікнікового комітету. Використайте вільний час на відпочинок серед природи і своїх знайомих.

ЛІТНІЙ

відбудеться

В ДНІХ:

ВІД 27 ЛИПНЯ ДО 1 СЕРПНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ЛІТНІЙ БАЗАР влаштує базаровий комітет відділу РЗТ у Вінніпегу.

ЛІТНІЙ БАЗАР підготовлений добре, є чимало вартісних, добрих річей, є столове начиння, шоколада, цукор, мід й інші споживчі товари на збут.

Приходьте усі на ЛІТНІЙ БАЗАР, допоможіть своєю покупною участю придбати фондів на ремонтівання Укр. Роб. Дому у Вінніпегу. Увесь прихід з того базару призначається на напругу будинку УРД.

Базарком.

УВАГА! ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Подаємо до відома робітникам і робітничим містам Вегревил і дооколичним фермерам, що

В СУБОТУ, 1-ГО СЕРПНЯ 1931 РОКУ ВІДБУДЕТЬСЯ У ВЕГРЕВИЛ

ПРОТИВОЄСНИЙ МІТІНГ

на якому промовлятиме тов. ПЕТРО КЛЕПАРЧУК, член української робітничо-фермерської делегації до СРСР, та інші промовці в українській і англійській мовах.

Приходьте і прийдіть на цей мітінг громадно! Переказуйте своїм знайомих! Про місце мітінгу довідається на місці.

ПОЧАТОК МІТІНГУ В ГОДИНІ 2-Ю ПОПОЛУДНІ

ЗАМОВТЕ СОБІ СЕРІЮ МАНДРИВНОЇ БІБЛІОТЕКИ

Освітком при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу організував МАНДРИВНУ БІБЛІОТЕКУ, яку вичищує поміж робітників і робітничих та неземних фермерів. Оцю бібліотеку організовано на те, щоб дати кожному змогу познайомитися з цінними питаннями і класовою боротьбою трудящих мас.

Ми класово усіх робітників і робітниць та неземних фермерів, щоб писали до Освіткому за мандрівною бібліотекою і читали ті книжечки, що є у тій бібліотеці. Мандрівна бібліотека є розподілена на серії, по 6 книжок в кожній. Не марнуйте вільного часу на марно, подбайте збільшити ваше знання мандрівною бібліотекою. Читайте книжки робітничої літератури самі, і других пригукуйте до читання. По прочтінні тих книжок, присилайте назад мандрівну бібліотеку для дальшої мандрівної праці.

Пишіть за книжками мандрівної бібліотеки на адресу:

OSWITKOM U.L.F.T.A.

Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ!"

ПОВІДОМЛЕННЯ.

ВІННІПЕГ, МАН.

Цим повідомляється тих часів і членкині робітничих організацій при УРД у Вінніпегу, які забрали квитки до продажі на пікнік-концерт, щоб не постаралися продати їх та звернути гроші найпізніше до суботи, 25 липня.

Також проситись тих, що ще не вивірнали свого рахунку за квитки на концерт, щоб негайно зголосилися до офісу УРД для залагодження згаданої справи.

Фінансовий Комітет.

ЗАБАВА! ЗАБАВА!

Стараним відділу Жінської ТурфДім у Вінніпегу відбудеться в суботу, 25 липня в Укр. Роб. Домі ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА. Приходьте на цю забаву разом з своїми знайомих. Музика-добірна. Початок в год. 8:30 вечером.

РЕГУЛЯРНІ ЗБОРИ відділу Жінської ТурфДім у Вінніпегу відбудеться в суботу, 27-го липня в УРД. На цих зборах між іншими виступлять з промовами делегати з різних місцевостей. Приходьте всі. Початок зборів в год. 8:30 вечером.

ВІННІПЕГ, МАН.

Догаас Поинт

Цим повідомляється всіх родичів, що мають дітей в шкільному віці, що висті дітей до Укр. Роб. Домі Школи на Догаас Поинт річється в понеділок, 27 липня і буде продовжатися до 15 серпня. Висувати можна кожного вечера від 8 до 10 годин в шкільній приміщенні під числом 85 Юкланд вулиці.

ПЕРША ЗАБАВА!

Стараним Шкільному УРДШколи на Догаас Поинт у Вінніпегу, відбудеться в суботу, 25 липня в 4. 85 Юкланд вулиці ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА в користь УРДШколи. Проситись всіх о як найчисленнішу участь. Початок забави в годині 8:30 вечером.

Шкільком.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ

відділу ТУРФДІМ у Вінніпегу

відбудуться

У ВІТВОРОК, 28-ГО ЛИПНЯ

В УКР. РОБ. ДОМІ

Обовязком всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до вирішення. Початок зборів в 8-й годині вечером.

Заряд.

ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Цим подіється до відома родичам в Іст Килдонан і Елмвуд, які посилають своїх дітей до УРДШколи і тих, які ще не посилають, а також дітей в шкільному віці, що в п'ятницю, 31-го липня в 8 годині вечером відбудеться в Укр. Роб. Домі мітінг в справі УРДШколи. На цій мітінгу представники Центрального Шкільного Комітету виводять доклад про значення Укр. Роб. Дітньої Школи. Після рішення Двадцятого З'їзду ми мусимо рішуче поставити дітню школу на вищій шабелі, як також постаратися, щоб всіх укр. робітників в нашій місцевості діти були учасниками УРДШколи. Не легковажте, а приходьте на означений час. Шкільком.

Спеціальні збори відділу ТУРФДім в Іст Килдонан, Ман., відбудуться в суботу, 25-го липня, в 8-й годині вечером в Укр. Роб. Домі. На цих зборах місцеві делегати на 12-ий З'їзд ТУРФДім дадуть звіт з наради з'їзду. Всі члени і членики повинні прийти, щоб зазначитися з увагами з'їзду.

Заряд.

КИЧЕНЕР, ОНТ.

Стараним киченерської округи, відбудеться в понеділок, 3 серпня 1931 року в Бриджпорт над рікою Гренд Ривер, ОКУЖНИЙ ПІКНІК. В цьому пікніку повинні взяти участь відділи масових робітничих організацій та робітники і робітнички взагалі з таких місцевостей: Киченер, Гведф, Престон-Гатт, Бренфорд, Сімако, Лондон і інші. На цьому пікніку будуть цікаві несподіванки. Приходьте всі! Початок в годині 10-38 рано.

Як іхати: Беріть Бриджпорт стріт кару і їдьте нею до кілля, а звідтам вас спровадять на місце пікніку.

Хто прибуде до Киченер перед часом розпочаття пікніку, то може зайти до льокату роб. орг. п. ч. 33 Кінг Ст. і Киченер, Округком.

УВАГА! ЛЕТЕРІДЖ, КОЛГОРСТ І ОКОЛИЦЯ!

Стараним всіх укр. роб. організацій в Летерідж, Алта., відбудеться в неділю, 2 серпня, коло рівера під залізничодорожним мостом ВЕЛИКИЙ ПІКНІК. В програмі: спортивні гри, гарні розіграшки й промови.

Робітники і робітнички! Проведіть неділю на свіжому повітрі! Даліше за містом, серед природи. На пікніку будуть смачні перекуси й холодні напитки.

Ідьте всі на пікнік і кличте своїх знайомих. Розважтесь, а одночасно допоможіть робітничим організаціям зміцнити класову боротьбу. Початок в годині 1 по полудні.

Пікніком.

Dr. F. RYBAK

(M.D., C.M., L.M., C.C.)

Лікар, оператор і акушер з практикою в Шіаго, Монреалі й Вінніпегу.
Оперативні вивиски в шпиталях.
Office, Cor. SELKIRK & MCGREGOR STS. - PHONE: 55 323
Residence, 562 ALFRED AVE., WINNIPEG - PHONE: 54 000

ПОПИ ПІДЛАБУЗНЮЮТЬСЯ ДО БЕЗРОБІТНИХ

Ведана, Онт.

Під утєперішню кризу безробіття, що шалє по цілому світі, попівська чорна рать використовує всяким сподіваним життя. В чорній раті живна, собом оці злидні неспівомних робітників на продовження до себе розповна свобода рухів держати неспівомні масу в покори, плакати рабів і під покришкою релігії та церкви розгромлювати робітничий, визвольний рух.

Панська класа сьогодні на те тільки й держить їх, щоб вони парализували мозок неспівомного робітника, страждали його гріхами і лєкомом, а потішвали обшійниками на царство божє за мєрами.

Безробіття вони пояснюють тим, що це бог зисав свою кару за те, що люди замєць молитися й сповідатися, виступають проти влади, а "влада, це є бог".

Коди робітник зі скорченням від голоду жодуком нидє без куса хлєба, коди жінка і діти пухнуть з голоду, коди його виганяють з хати за непідчення рєнту або податку, — робітник виходить на демонстрацію і домагається праці або хлєба, то це по-ліпєському називається "виступ проти бога" і це тріх та втрата "небєсного царства".

Останніми часами попи почали таєбне перєслєдування робітничого руху в нашій місцевості взагалі, а на робітників радикальних поглядів зокрема. Їм сїлєно в оці такі робітники, що відважуються говорити проти несправедливої системи, проти нищійої капіталістичної господарки голоду й нужди. Ніхто мусить не бачити такого закону, аби в свєтлому писемі не пишеться, що піп має право старатися в одних робітників роботу відібрати або другим про роботу старатися. Попи мають нагоду бути зараз "секшен-формєнами", що будуть обшійко датироботу на трєці, виступають в ролі суперинтенєнтів фабрик. Вся ця дїєбна робота розрахована на те, щоб менше свідомих робітників відігнати від класової боротьби, від домагань за право на житє.

Одиним словом, роблять бизнес на сьогоднішніх злиднях робітників. Осє, наприклад: дия 6 липня було в Ведана таке авіше. Маджєрський "наслєдник Христа", так би сказати, купив собі двоє рабів. Забрав він тих двоє бляних на кишєно й ум людей та серед білого дня проваднв їх до фабрики.

Андрій Думка.

ВІННІПЕГ, МАН.

Стараним Польського Робітничого Т-ва у Вінніпегу відбудеться в неділю, 26 липня, пополуїдні на Морє Пляєс плаці ВЕЛИКИЙ ПІКНІК. Як звичайно, будуть смачна перекуска й холодні напитки. До танців буде пригративе добірна музика. Приходьте громадно! Хати на пікнік треба Морє Пляєс стріт карою. Враз не погоди пікнік відбудеться в Поль Роб. Домі.

СЕЙНТ БОНІФЕС, МАН.

Стараним відділу ТУРФДім в Сєт. Боніфєс, Ман., устроєється в неділю, 26 липня, в годині 2-ї пополуїдні на площі біля млина при Арчібада вулиці ВЕЛИКИЙ ПІКНІК. Програма багата. Для танцюристів буде підіаго й добірна музика. Як звичайно, будуть холодні напитки й смачна перекуска. Між іншим будуть замігатися також борї. Приходьте громадно!

Заряд.

ПРОДАЮ хатні річи з шістьох кімнат. Інтерєсових проку зголосити написати на число 589 Джайєс євіня між 7-а 10 годиною вечером. Можна також перебрати рєнт хати від 1-го сєрпня. (89)

ПРИНИМАЄТЬСЯ ПОДПИСКА НА ЕЖЕМЕСЯЧНИЙ "КАНАДСКИЙ ГУДОН"

Эта газета освещает жизнь рабочих в Канаде и революционное движение во всем мире. Условия подписки:

На год — 60 центов.
На 6 месяцев — 35 центов.
На 3 месяца — 20 центов.

Первый номер выходит 30 марта 1931 г.

За всеми справками й подпиской обращайтесь:

252 Palmerston Ave. — Toronto, Ont.

РОБІТНИЧО - ФАРМЕРСЬКА КНИГАРНЯ

Якщо ви є свідомий робітник чи робітниця, або якщо ви є симпатиками робітничого руху, та вашим обовязком є піддержувати тільки свої робітничі підприємства. Оминаєте ви свої робітничі підприємства, то тим самим попіраєте і збагачуєте своїх противників—своїх класових ворогів. Свідомі робітники і робітнички такого робити не сміють.

У Вінніпегу існує від кількох літ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКА КНИГАРНЯ. Вона заложена робітниками і фермерами для їх потреб і є ними самими контролювана. Тож коли ви живете у Вінніпегу або поза ним, так заходьте або пишіть до Робітничо-Фармерської Книгарні. В ній можете купити:

Грамфони, рекорди, скрипки, мандоліни і інші інструменти;

Ноти для музики і хору, всякі офісові і шкільні прилади і т. ін.;

Ріжні робітничі газети, радянські журнали, книжки, календарі, драматичні твори та портрети великих робітничих провідників і письменників;

Для драмгуртків можна набути в Книгарні перуки, шмички та всяку іншу характеризацію.

Всі, що мають фотографічні апарати (Кодаки), можуть набути в Книгарні фільми всякої величини. Книгарня вичищує фільми в протяг 8 годин за дуже умірковану ціну. Осталяйте або присилайте ваші фільми для вичищення тільки в своїй робітничо-фермерській книгарні.

Всім заінтерєсованим на бажання висилаємо наш каталог ДАРОМ.

Пишіть або заходьте на адресу:

THE WORKERS AND FARMERS
BOOK STORE
600 SELKIRK AVE. WINNIPEG, MAN.

Dr. V. CHASNYI

ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР (M.D., C.M., L.M.C.C.)
з практикою в шпиталях в Монреалі і Ст. Боніфєс.
417 SELKIRK AVE. — WINNIPEG — PHONE 55 806
(На місці д-ра Гердабека.)
Урадує також вечерами.

МУЗИК І ДЕМКІВ — ПЕРШОРЯДНІ КРАВЦІ

які зроблять вам прекрасне убрання, чи весняне пальто з доброго вовняного сукна по дуже низьких цінах — від 27 до 45 доларів. Запевняємо, що вповні буде вдоволені.

814 MAIN ST. (Cor. Jarvis) — PHONE 52 783 — WINNIPEG

НАЙЛІПША КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

Робимо убрання до міри з доброї матерії і сукна. Коли Вам потрібно зараз убрання або літній плащ, так заходьте до нас, бо ми даємо великий опуст. Ціна попередню була \$35, тепер \$29; попередню \$40, тепер \$33; а ті що коштували \$45, тепер по \$38. За вдоволення ручимо.

Також чистоно, прасуємо і направляємо.

A. СНОМА — 567 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.

ПИТАЙТЕ ЗА ВОДОЮ

"SMILE"

Ми виробляємо сайду і воду ріжного гатунку і доставляємо до сторів в місті і по провінції. За якість і чистість наших продуктів гарантуємо С. ДРАБИК, власт.

ZERO BOTTLING WORKS
90 Lorne Ave., Winnipeg
Phone 63 999

БЛЯХАРНЯ І ПЛОМБЕРНЯ.

Вставляю і направляю форнеси й виконую всі бляхарські і пломберські роботи вдоволюючи й по уміркованих цінах.

G. GRAZDAN
245 OTTAWA AVE., EAST KILDONAN
TELEPHONE 50 3941

АДВОКАТ-НОТАР, С. САВУЛА

подолжає всі справи судові, вєдєльні, тєстєментальні, розводіві і стародєрєвн

306 CONFEDERATION LIFE BUILDING
WINNIPEG, MAN.
PHONE: OFFICE 86848 RES. 55506

ФІЛЬМИ! ФІЛЬМИ! ФІЛЬМИ!

Продаємо ріжної величини ФІЛЬМИ до фотографічних апаратів (кодаків). Вичищуємо ФІЛЬМИ в протяг ВІСІМ годин часу по уміркованих цінах. Заходьте або пишіть до нас на слїдууючу адресу:

WORKERS AND FARMERS
BOOK STORE
600 SELKIRK AVENUE
WINNIPEG — MAN. — CANADA

ВІДКРИВ БАРБЄР ШАНУ.

Цим подією до відома, що я відкрив барбєр шану під числом 198 Пар. стр., Вінніпег, Ман. Роботу виконую як найкраще. Ціни умірковані. Заходьте! Тільки Лішар.

НАКОЛИ ВИ ПЛАТИТЕ забагато за огнєву асекурацію від будинків і автєв, так вїдїтеся до Тео. Солтєса, котрий обслуговував совєсно тисячі людей через останні 10 років, то так і вас обслужить. Зголоситися до: F. SOLTYS, 202 Kensington Blvd. або 625 Church Ave., WINNIPEG, MAN. Тєл. до офісу: 24023, до дому 52665

ДОКТОР Й. МЕГАС

ОПЕРАТОР, ЛІКАР, АКУШЕР
Найновіша екс-рєй машина. Найновіша електрична машина до безопєраційного лєчєня. Лічєть пєрєнеричні недуги.
10164A — 101 STREET
Room 201 Kitchen Block
Phone 4645 EDMONTON, ALTA.

ДР. ГРИГОРІЙ НОВАК

M.D., C.M.
ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
Тєлєфон: 54 351
459 Selkirk Ave., Cor. Powers
WINNIPEG, MANITOBA.

DR. L. WESELAK

СЛОВЯНСЬКИЙ ДІЛТНІСТ
Виконую роботу перєрєядно, в гарантєю. Ціни умірковані.
417 SELKIRK AVE., WINNIPEG
Тєл. офісу 54 466 Мєшєани 53 261
В бувшій рєзидєнції д-ра Гердабека. Говоримо по українськи.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

Нові і укївані мєбєл впродуємо і купуємо всякого рода мєбєл — офісові і хатні. Новомодні кухні "Емпієр", гарантовані "Чєстєр-Філд" по фабричній ціні. Пана-Плєєрс" і звичайні, від \$35.00 вгору. Грамфони, машини до шитєв Сінєр-є; новомодні постєлі вичищуємо за старі і так само укївані кухні і шафи на шматтє і на книжкє; стовпєни до писанєй й всякі інші річи. Більші річи даємо на сплатє.
A. МИРЛОВИЧ І А. НОВИЦЬКИ,
610 SELKIRK AVE., WINNIPEG

ПИТАЙТЕ ЗА ВОДОЮ

"KEL-OLA"

Ми також виробляємо 15 інших гатунків води і сайду. Доставляємо до сторів в місті і поза містом.

За вдоволення ручимо.

ARCTIC DRINK COMPANY

862 Selkirk Ave., Winnipeg

Phone 54 227

СПЕЦІАЛІСТ ЗОРУ
H. RUFUS ISAACS, D. O.
SPECIALIST
COR. MAIN & DUFFERIN — WINNIPEG

КООПЕРАТИВА

МАЄ НА СКЛАДІ І ПРОДАЄ СТОПИ ДО ФЕНЦІВ ТА РІЖНОРОДНІ ДОШКИ І ПЛЕНЬКИ. ЦІНИ НИЗЬКІ.

THE WORKERS AND FARMERS
CO-OPERATIVE ASS'N. LTD.
Cor. PRITCHARD & BATTERY STS. PHONE 56 205

ОПРАВЛЯЄМО КНИЖКИ!

Повідомляємо всі відділи наших організацій і все членство та читачів зокрема, що Робітничо-Фармерське Видавничє Товариство оправаляє всякого рода книжки по УМІРКОВАНИЙ ЦІНІ.

Ціна оправи різна: залежить від величини книжки й якості матерїалу.

Дешеві книжки оправаляємо в грубий кольоровий папір від 10 до 25 центів за книжку. Дороші книжки оправаляється в шкіру (ледерет) від 25 п. вгору. На більшу скількість книжок дається опуст.

ВИСИЛКУ КНИЖОК НАЗАД ОПЛАЧУЄМО САМИ. ЗА ДОБРЕ ВИКОНАНУ РОБОТУ РУЧИМО.

Замовлення шлїть на адресу:

THE WORKERS AND FARMERS
PUBLISHING ASS'N. LTD.
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
WINNIPEG — MANITOBA